

کتابخانه
شورای
ملاسی

بازر
۷

۱۲۰۶

مالک محمد بن محمد
۲۴ جمادی الثانی
۱۳۳۱

سکره نظم و ضبط

۱۲۰۶
۱۳۲۵

مجلس شورای اسلامی

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: مجموعه

مؤلف: آقایی سید محمد صادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی

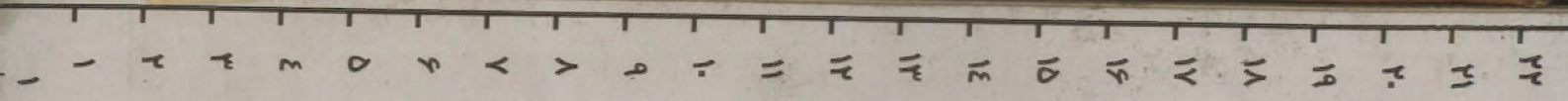
جلد: (۱۲۰۶) از کتب (خطی) اهدائی

شماره ثبت کتاب: ۲۱۹۱۱

۲۱۹۸

۱۲۸۴۱

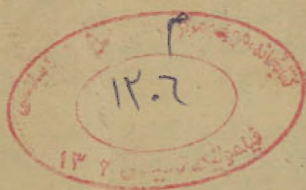
خطی اهدائی
مجلس شورای اسلامی
کتابخانه
۱۲۰۶

۱۲۰۶

مالک محمد بن محمد
۲۴ جمادی الثانی
۱۳۳۱

اسمعه نظم در ویرانه

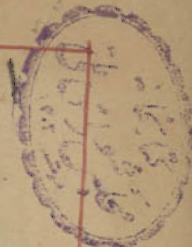

کتابخانه آیت الله العظمی بروجردی

بازر
شد

کتابخانه مجلس شورای ملی	
کتاب	مجموعه
مؤلف	جلد
آقای سید محمد صادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی	(خطی) از کتب (خطی) اهدائی
شماره ثبت کتاب	۲۱۹۱۱
	۲۱۹۱۸

خطی اهدائی	کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۱۲۰۶	

اَمِنْ تَدَاكِرِ جَبْرَانِ بِذِي عِلْمٍ
 مَرَجَتْ وَمَعَا جَرِيهِ مِنْ قِيَلِهِ
 اَمَّ قَبِيْلَةِ الْيَرْحِ مِنْ ثَلَاثَةِ كَانِ
 وَاَوْ مَعْنَى الْمَرْفِ فِي الظَّلَامِ

در کتاب
 با کسر و جمع
 در کتاب

۳۳

فَاَحْسِنِيكَ اِنْ قَتَلْتَهُمَا
 وَبِالْقَبْرِ اِنْ قَتَلْتَهُمَا

اَحْسِنِيكَ اِنْ قَتَلْتَهُمَا
 اَحْسِنِيكَ اِنْ قَتَلْتَهُمَا

اَحْسِنِيكَ اِنْ قَتَلْتَهُمَا
 اَحْسِنِيكَ اِنْ قَتَلْتَهُمَا

در کتاب
 با کسر و جمع
 در کتاب

Handwritten text in red ink, likely a signature or date, located at the bottom of the page.

قلیف سکر حباب بعد ماشہ

بِعَلَيْكَ عَمْرٍاءُ النِّعَمِ وَالْإِقِيمِ

ثبت الوجه خطر عبرة وضمان

شَدَّ الْبِنَارَ عَصَاكَ وَالْعِصَمَ

هم سر صیف من اهورا فزافیه

وَأَحَبُّ بَعْضِ الدَّائِرَاتِ بِأَوَّلِهَا كَمِ

26

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, located at the bottom of the page.

بِالْأَمْرِ فِي الْهَوَا الْعَذِيبِ مُعَذَّرَةٌ

بسم الله الرحمن الرحيم

—

بنامه یسک. حاج

کتابخانه

محضر المصالح

ان الحجب عن

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

کم حبت للمر لیده فانت

من حبت لم یدر ان التیم ذالک

و احش الذی یسیر من جرح و من شیع

فرب مخضیة شه من ابریم

و استفرخ الذی مع من عین قد نبت

من المحارم و الزم حمیه ابریم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
و احش الذی یسیر من جرح و من شیع
فرب مخضیة شه من ابریم
و استفرخ الذی مع من عین قد نبت
من المحارم و الزم حمیه ابریم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

و نفیر ک طفل ان تملک عی

تب الرضاع و ان یقطعه

فأصرفه هو و ان تولى

ان الرضاع انما یقسم و یقسم

و ان یقسم و یقسم و یقسم

و ان یقسم و یقسم و یقسم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
و نفیر ک طفل ان تملک عی
تب الرضاع و ان یقطعه
فأصرفه هو و ان تولى
ان الرضاع انما یقسم و یقسم
و ان یقسم و یقسم و یقسم
و ان یقسم و یقسم و یقسم
و ان یقسم و یقسم و یقسم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

وَنَالَفَ الشَّيْطَانَ وَاعْتَصَمَ

وَإِنْ هُمَا مُحْضَاكَ لِنَصْحٍ فَاتَّبِعْ

وَلَا تَطْعُ مِنْهُمَا خَصْمًا وَلَا حَكَمًا

فَأَنْتَ تَعْرِفُ كَيْدَ الْخَصْمِ وَدَاخِلَ الْحَكَمِ

سْتَغْفِرُكَ اللَّهُ مِنْ قَوْلٍ بِإِعْلَانٍ

لَقَدْ نَسِيتُ بَسْلًا لِيَدُ عَقِيمٍ

وَقَدْ نَسِيتُ بَسْلًا لِيَدُ عَقِيمٍ
وَقَدْ نَسِيتُ بَسْلًا لِيَدُ عَقِيمٍ
وَقَدْ نَسِيتُ بَسْلًا لِيَدُ عَقِيمٍ

۲۸

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

وَأَمَّا تَكُ الْخَيْرُ لَكِنْ تَأْتِي بِ

وَمَا نَقَمْتُ فَأَقُولُ لَكَ اسْتَعِمْ

وَلَا تَزُوتْ قَبْلَ الْمَوْتِ فَاسْتَعِمْ

وَلَمْ أَصِلْ سِوَى فَرِيضٍ وَلَمْ أَصِمْ

ظَلَمْتُ سَتَةً مِنْ خِلِّي لَطَقَامِ الْجَبْرِ

إِنْ أَشْكُ قَدَاهُ النَّصْرَ مِنْ دَرَمٍ

وَأَمَّا تَكُ الْخَيْرُ لَكِنْ تَأْتِي بِ
وَمَا نَقَمْتُ فَأَقُولُ لَكَ اسْتَعِمْ
وَلَا تَزُوتْ قَبْلَ الْمَوْتِ فَاسْتَعِمْ

ظَلَمْتُ سَتَةً مِنْ خِلِّي لَطَقَامِ الْجَبْرِ
إِنْ أَشْكُ قَدَاهُ النَّصْرَ مِنْ دَرَمٍ

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, located at the bottom of the page.

و شد بن سبب شاه و طو

تحت الحجارة كننا شرف اللدم

ذو القعدة الحرام سنة ١٢٠٠

عن نفسه فاراءا اتيانا شميم

واكدت زهدة فيها ضرورة

بِوَلَاةٍ لَمْ تَخْرُجِ الدُّنْيَا مِنَ الْعِلْمِ

[illegible]

محمد سيد التوحيد والصدقين

وَأَصْرَافِينَ مِنْ عَرَبٍ وَمِنْ عَجَمٍ

عَمِينَ وَالْأَمِيرَ الْفَرَجَ بْنَ قُتَيْبَةَ

آبَرِ خَوَلِ لَامِنَه وَلَا لَعْنَم

هو ابي النضر بن خضر شافعية

کتاب ہول من لا ہول سقیم

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ

وَمَنْ يَعْصِ أَمْرًا مِنْ رَبِّهِ فَإِنَّهُ فَعَلَهُ مُسْتَقِيمًا

مُسْتَقِيمًا بِحَبْرِ غَيْرِ مُنْقَضٍ

فَاقْبَلْ تَسْتِيزَةً خَلْقٍ وَفِي خَلْقٍ

وَلَمْ يَدْرِهِ فِي عَمِيمٍ وَلَا كَرِيمٍ

وَكَلَّمَكَ مِنْ رُسُلٍ لَكَ مُتَقَرِّمٍ

فَرَقَانِ لِحُجْرٍ وَشَفَا مِنْ أَلِيمٍ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ

وَمَنْ يَعْصِ أَمْرًا مِنْ رَبِّهِ فَإِنَّهُ فَعَلَهُ مُسْتَقِيمًا

مُسْتَقِيمًا بِحَبْرِ غَيْرِ مُنْقَضٍ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ

وَمَنْ يَعْصِ أَمْرًا مِنْ رَبِّهِ فَإِنَّهُ فَعَلَهُ مُسْتَقِيمًا

مُسْتَقِيمًا بِحَبْرِ غَيْرِ مُنْقَضٍ

فَرَقَانِ لِحُجْرٍ وَشَفَا مِنْ أَلِيمٍ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ

وَمَنْ يَعْصِ أَمْرًا مِنْ رَبِّهِ فَإِنَّهُ فَعَلَهُ مُسْتَقِيمًا

مُسْتَقِيمًا بِحَبْرِ غَيْرِ مُنْقَضٍ

فَرَقَانِ لِحُجْرٍ وَشَفَا مِنْ أَلِيمٍ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ

وَمَنْ يَعْصِ أَمْرًا مِنْ رَبِّهِ فَإِنَّهُ فَعَلَهُ مُسْتَقِيمًا

مُسْتَقِيمًا بِحَبْرِ غَيْرِ مُنْقَضٍ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

فَتَبْلُغُ الْعِلْمَ فِيهِ أَنَّهُ لَشَرٌّ
وَأَنَّهُ خَيْرٌ خَلَقَ اللَّهُ كَمَا هُمْ

أَعَى الْوَرَى فَمَعْنَاهُ لَيْسَ
بِأَحَدٍ مِنْهُمْ

فِي الْقُرْبِ وَالْبَعْدِ مِنْهُمْ غَيْرُكُمْ
كَالْشَّمْسِ تَطْهَرُ فِي الْقَبْرِ مِنْ
بُخَارِهَا

صَغِيرَةً وَتَكُلُّ الطَّرْفُ مِنْهَا يَهُمُّ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

فَتَبْلُغُ الْعِلْمَ فِيهِ أَنَّهُ لَشَرٌّ
وَأَنَّهُ خَيْرٌ خَلَقَ اللَّهُ كَمَا هُمْ
أَعَى الْوَرَى فَمَعْنَاهُ لَيْسَ
بِأَحَدٍ مِنْهُمْ
فِي الْقُرْبِ وَالْبَعْدِ مِنْهُمْ غَيْرُكُمْ
كَالْشَّمْسِ تَطْهَرُ فِي الْقَبْرِ مِنْ
بُخَارِهَا
صَغِيرَةً وَتَكُلُّ الطَّرْفُ مِنْهَا يَهُمُّ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

وَأَعْلَى السَّمَاوَاتِ الْكَلِيمِ
فَإِنَّمَا أَصْلَتْ مِنْ قَوْمِهِمْ
فَإِنَّهُ شَفِيعٌ فَضْلُهُمْ كَوَالِدٍ
وَيُطَهِّرُنَ أَنْوَاعَ الْبَلَاءِ
أَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ قُلُوبَكُمْ
وَالْحَسَنَ مُشْفِعًا بِالْبَشَرِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
وَأَعْلَى السَّمَاوَاتِ الْكَلِيمِ
فَإِنَّمَا أَصْلَتْ مِنْ قَوْمِهِمْ
فَإِنَّهُ شَفِيعٌ فَضْلُهُمْ كَوَالِدٍ
وَيُطَهِّرُنَ أَنْوَاعَ الْبَلَاءِ
أَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ قُلُوبَكُمْ
وَالْحَسَنَ مُشْفِعًا بِالْبَشَرِ

كأنه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

كَأَنَّ تَرْقِي تَرْقِي وَلَهُ فِي سِرِّ
وَالْحَسَنَ مُشْفِعًا بِالْبَشَرِ
كَأَنَّ تَرْقِي تَرْقِي وَلَهُ فِي سِرِّ
وَالْحَسَنَ مُشْفِعًا بِالْبَشَرِ
كَأَنَّ تَرْقِي تَرْقِي وَلَهُ فِي سِرِّ
وَالْحَسَنَ مُشْفِعًا بِالْبَشَرِ
كَأَنَّ تَرْقِي تَرْقِي وَلَهُ فِي سِرِّ
وَالْحَسَنَ مُشْفِعًا بِالْبَشَرِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
وَأَعْلَى السَّمَاوَاتِ الْكَلِيمِ
فَإِنَّمَا أَصْلَتْ مِنْ قَوْمِهِمْ
فَإِنَّهُ شَفِيعٌ فَضْلُهُمْ كَوَالِدٍ
وَيُطَهِّرُنَ أَنْوَاعَ الْبَلَاءِ
أَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ قُلُوبَكُمْ
وَالْحَسَنَ مُشْفِعًا بِالْبَشَرِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

يا طيب بعل زياض عظمه

طوبى لمن شرب منه

يا طيب بعل بطن

يا طيب بطن

يا طيب بطن و...

يوم نقر فيه القوس بحسم

فوانيد روي الخيل البوس

يا طيب بطن

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

يا طيب بعل زياض عظمه

طوبى لمن شرب منه

يا طيب بطن

يا طيب بطن

يا طيب بطن و...

يوم نقر فيه القوس بحسم

فوانيد روي الخيل البوس

يا طيب بطن

يا طيب بطن

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

وكانت بالبراءة بالبراءة من كل شيء
وكانت بالبراءة بالبراءة من كل شيء
وكانت بالبراءة بالبراءة من كل شيء

كانت بالبراءة بالبراءة من كل شيء

حزنا وباهتمام ما بالبراءة من كل شيء

والجنان تهتف ولا نور طاعة
والجنان تهتف ولا نور طاعة

والجنان تهتف ولا نور طاعة

عندنا وصموا ما علان ايشا بلم

تسمع وبارقة الامة لم

وكانت بالبراءة بالبراءة من كل شيء
وكانت بالبراءة بالبراءة من كل شيء
وكانت بالبراءة بالبراءة من كل شيء

وكانت بالبراءة بالبراءة من كل شيء
وكانت بالبراءة بالبراءة من كل شيء
وكانت بالبراءة بالبراءة من كل شيء

من بعد ما وجر الاوامر كما هم

بان وبنهم المعج لم يقسم

ويعبد ما عاينوا في الاق من شرب

منقصة وفق ما في الدارين من صميم

حزنا عن طريق الكفر من شرب

من اشيا طين يقفوا ان شرب

وكانت بالبراءة بالبراءة من كل شيء
وكانت بالبراءة بالبراءة من كل شيء
وكانت بالبراءة بالبراءة من كل شيء

کاشمیر ہر باو بطل بر پتہ
از ان بطل مع بطونم الفوج
و عسکرا تحضیر من راجعہ

نَبِيَّ رَقِيَّةَ تَشِيخَ مَطِيَّهَ
وَأَزْوَاجَ الْوَلَدِ
وَالْأَزْوَاجَ الْوَلَدِ
وَالْأَزْوَاجَ الْوَلَدِ

لَا تُشْكِرُ إِلَّا خَيْرٌ مِنْ ذِيَاءِ أَنْ لَ

قَلْبًا إِذَا مَاتَ الْعَيْنَانِ لَمْ يَبْقَ

۲۰۲

وہی ہے جس نے ان کو پتہ دیا کہ ان کے پاس کیا ہے

و قال الحارثي المومنين من عباده
الارباب هم اهل قبله

فَقِيلَ نَبِيٌّ فِي عَالِ مُخْتَلَمٍ

بنامک نه ما جو کتب

وَلَا تَرْكَبْ عَلَى عَنَقِهِ

تکم زرات چسما لک

و اظلمت ارضاً عتمة

الرقعة

واحدت المئة المشجعة الحقة

وَأُطَاعَتْ أَمْرًا عَنْ رَبِّهِ لِلَّهِ

وَأَحَبُّ أَيْسَنَةِ الشَّجَابَةِ وَغَوَاةٍ

مَقَّ حَكَتْ غَبْرَةً فِي الْأَصْفَرِ

بِغَارِ جَادٍ اَوْخَلَتْ اِلَاطَاحُهَا

سَبَّحَ مِنَ الْيَمِّ أَوْ سَلَّ مِنَ الْيَمِّ

فان

54

خَاتَمُ لَدَعَوَةِ الْأَسْحَابِ بِسَاحِدَةٍ

تَمَسُّهُ إِلَيْهِ عَلَى سَائِرِهَا قَدِيمٌ

كَأَنَّمَا سَطَرَتْ تُسَطَّرُ الْمَاكِتُ

فَرَدَّ عَمَّا مِنْ بَدِيعِ الْخَطِّ فِي اللَّفِّمِ

مِثْلُ الْعَامَةِ إِلَى سِتِّ مِائَةٍ

لقد حضر وخلص بالحر

اقسمت بالقمر المشق ان له
 من قلبه نسبة منبر ومروا
 وما حوى العالم من خير ومنكر
 وكل طرف من الكفا عنه عيم
 فالصدق في العالم الصديق لم يربا
 وهم يقولون ما بالعاير من ابريم

هذا البيت من
 ديوان
 السيد
 محمد
 باقر
 مجلسي
 رحمه
 الله

طسوا طمام وطسوا القلوب على
 خير البرية لم يتبع ولم تحم
 وقابله الله اغت عن نصا
 ط من الدناوع وعن غايل من الا
 ما ضامن الدهر يوما واستجرت به
 لا وملت جوارا لم يطعم

هذا البيت من
 ديوان
 السيد
 محمد
 باقر
 مجلسي
 رحمه
 الله

هذا البيت من
 ديوان
 السيد
 محمد
 باقر
 مجلسي
 رحمه
 الله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

ما ضاع مني الله ربنا ما واصلنا
الآن فقلت جودا منه لم يطمع
الآن فقلت جودا منه لم يطمع

ما جود قط إلا عاد من ترب

أعدى إلا عادى لها عيرت لم

رئت بلا عتقا وغوى ضحيا

روا الفير يدي اسما في عين الحرم

لهما

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

لها معاني كنوز الحجة ممد

وقف جوهرة في الحين وإلهم

ولا تعدد ولا تحصى عجايبها

ولا شام على الألبان بالاسماء

قرت بها عين فاعيا فقلت له

لقد طقت بحبل الله فاعصم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله الذي جعل
الجنة داراً للذين آمنوا
والذين هم في الجنة خالدون فيها
أبداً لا يخرجون منها أبداً
والمؤمنون هم فيها خالدون

إِنَّ إِلَهُنَّ خَلْقَةً مِنْ خَيْرِ الْمَخْلُوقَاتِ

أَطْلَقَتْ خَيْرَ لُطْفٍ مِنْ وَرْدِهَا

كَأَنَّهَا تَحْوِضُ مَبِيعِ الْوَجْهِ

مِنْ أَحْصَاةٍ وَقَدْ جَاوَهُ كَأَنَّهَا

وَمَا تَصْرُطُ وَلَمْ يَزَلْ مِنْ مَعْدِنِهَا

فَالْقَطْعُ مِنْ غَيْرِ الْوَسْلِ سَلَمٌ بِقَعْمِ

بَابُ

الحمد لله الذي جعل الجنة داراً للذين آمنوا والذين هم في الجنة خالدون فيها أبداً لا يخرجون منها أبداً والمؤمنون هم فيها خالدون

والذين هم في الجنة خالدون فيها أبداً لا يخرجون منها أبداً والمؤمنون هم فيها خالدون

الحمد لله الذي جعل
الجنة داراً للذين آمنوا
والذين هم في الجنة خالدون فيها
أبداً لا يخرجون منها أبداً
والمؤمنون هم فيها خالدون

لَا تَجِدُنَ أَحْسَدَ رَاحٍ سِوَاكَ

تَجَالَى وَهُوَ عَيْنُ الْحَسَنِ

قَدْ سَكَرَ الْعَيْنُ ضَعْفَ الشَّمْسِ مِنْ رِيحِ

وَسِوَاكَ الْقَيْمُ طَعْمُ الْمَاءِ مِنْ سِقْمِ

يَا خَيْرَ مَنْ تَمَّ الْعَاقِدُونَ سَاعَةَ

نَحْنُ وَفَوْقَ مَثْوَى الْأَمْنِ الرَّسْمِ

الحمد لله الذي جعل الجنة داراً للذين آمنوا والذين هم في الجنة خالدون فيها أبداً لا يخرجون منها أبداً والمؤمنون هم فيها خالدون

وَمِنْ بَرِّهِ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَيُمْسِكُ بِرَبِّهِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَئِنْ أَرَادَا بِذِكْرٍ شَيْئًا سَوَّاهُ قَدْرًا

وَمِنْ بَرِّهِ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْمُتَعَبِّرُ
وَمِنْ بَرِّهِ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَظِيمُ الْمُتَعَبِّرُ

سَرَّيْتُ مِنْ حَرَمٍ لَيْسَ إِلَّا حَرَمٌ

كَمَا سَرَّ السَّبْرُ فِي دَارِجٍ مِنَ الْعَظِيمِ

فَبِتَّ رَقَّ إِلَّا أَنْ يَكُنْ سَرَّةً

مِنْ قَابِ قَوْسَيْنِ لَمْ يَذْكُرْ وَلَمْ تَرَمِ

وَمَكَرَ

وَمِنْ بَرِّهِ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْمُتَعَبِّرُ

وَمِنْ بَرِّهِ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْمُتَعَبِّرُ

وَقَدْ تَكَلَّمَ جَمْعُ الْأَنْبِيَاءِ بِهَا

وَالرَّسَائِلُ قَدِيمٌ مَحْدُومٌ عَلَى خَدِيمٍ

وَأَنْتَ تَخْتَرِقُ الطَّبِيعَ بِهَيْبَتِكَ

فَمِنْ كَيْفِ كُنْتَ صَاحِبَ الْعِلْمِ

حَرَّادُ الْمَرْحِ شَبَابٌ وَلَهُنَّ

مِنْ الدُّنْيَا مَرَفَأٌ لِمُسْتَنِيمٍ

وَمِنْ بَرِّهِ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْمُتَعَبِّرُ

وَمَكَرَ

تخصیص کمر مقام بالاضافه از
از آنرا

ثبوت الرفع مثل المنفرد المم

کتاب تقویٰ به صدقہ مستقیمه

عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير

فخرت فیضاً غیر مشرک

و جرت کمر مقام مزد

مجلس علمیه در تبریز
در روز ۱۳۰۴
در روز ۱۳۰۴
در روز ۱۳۰۴

Handwritten text in Persian script, likely a signature or a note, located at the bottom of the page.

وَعَلَى سَقَرٍ أَمَّا أَدْنَىٰ

وَعَزَّادُكَ مَا أَلَيْتُ مِنْ نِعَمٍ

بَشْرًا نَبِيًّا مِّنْ أَهْلِ الْبَيْتِ لَنَا نَبِيٌّ

مِنْ لَحْيَتَيْهِ كَيْفَ غَيْرِ مُنْهَدِمٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَلَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى وَمَنْ يُضِلَّهُ فَوَيْلٌ لَهُ مِنَ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

رأيت قدوسا بعد ربنا يعقوب

كبرياءت أختت غفقا من نعم
الملك الوهم

ما زال عظام في ملك متغير

خسر صلو بالعتا لهما غلا و ضم

و قد نزل في القرآن
و قد نزل في القرآن

و قد نزل في القرآن
و قد نزل في القرآن

و قد نزل في القرآن

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

سخر الليل له و لآله رويده

الم يكن من بسا لولا شمر الحسيم

كنا ما الدين خيف من ختم
الزمن

بكل قرم الحسيم العدم قرم

بحر خميس فوق سا بجة

ترمي موج من الا بطل

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

من کل منزله سبب
 بطور استاصل للکلیف مضطرب
 عزت بوالسلام و جبر
 من بعد غریبه من موصوله الرستم
 کفایت در شمس مکتوبه لایه استیم بخیر است
 این منزله بفرمان بفرمان بفرمان بفرمان
 کما مضطرب است بفرمان بفرمان بفرمان
 بفرمان بفرمان بفرمان بفرمان

کفایت در شمس مکتوبه لایه استیم بخیر است
 این منزله بفرمان بفرمان بفرمان بفرمان
 کما مضطرب است بفرمان بفرمان بفرمان
 بفرمان بفرمان بفرمان بفرمان

من کل منزله سبب
 بطور استاصل للکلیف مضطرب
 عزت بوالسلام و جبر
 من بعد غریبه من موصوله الرستم
 کفایت در شمس مکتوبه لایه استیم بخیر است
 این منزله بفرمان بفرمان بفرمان بفرمان
 کما مضطرب است بفرمان بفرمان بفرمان
 بفرمان بفرمان بفرمان بفرمان

هم بحال فل غنم صادق
 ما دارا رستم من کل مضطرب
 و سخیه سل بر اول حد
 فصل خفیم لایه استیم بخیر است
 المصدری لایه استیم بخیر است
 من بعدی کل مضطرب و من لایه استیم

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the previous page, mentioning "الحمد لله" (Praise be to God).

و ان کا تہذیب و تمدن احاطہ مائت

اَقْلَامُهُمْ حُرُوفُ جِسْمِهِمْ غَيْرُ مُنْقَطِعٍ

شاکر السلاج لم یما تیر هم

سبحان الله العظيم

والله وياسر بالسيماين ابراهيم

الکیت ریاح المنیر نشر

فمنه في الصف الثاني عشر

برای این که در این کتاب

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, located at the bottom of the page.

کائنات میں ظہور و کسوف

من شدة الحر من شدة الحر من شدة الحر

مقام العدل من سبهم ورفا
الكنز والهدى

از این کتاب به نام

فما تفرق لهم

نہ سہارا نہ تھمہ

سین سخن برآورد
سببها را به فریاد

این ملقه را با سبزه در اجاقها

امروزه که در دنیا...

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

وَلَنْ تَرَى مِنْ دُونِي غَيْرَ

بِهِ وَلَا مِنْ عَدُوٍّ غَيْرِ

أَنْزَلَ أَمْرَهُ فِي خَزَائِنِ

كُلِّ لَيْلٍ حَتَّىٰ مَعَ الْبُحْرِ وَالْأَنْزَالِ

كَمْ جَدَلَتْ كَلِمَاتُ نَهْدٍ مِنْ جَدَلِ

فَبِهِ كَمْ خَصَمَ الْبُرْهَانُ مِنْ خَصَمِ

وَلَنْ تَرَى مِنْ دُونِي غَيْرَ
بِهِ وَلَا مِنْ عَدُوٍّ غَيْرِ
أَنْزَلَ أَمْرَهُ فِي خَزَائِنِ
كُلِّ لَيْلٍ حَتَّىٰ مَعَ الْبُحْرِ وَالْأَنْزَالِ

كَمْ جَدَلَتْ كَلِمَاتُ نَهْدٍ مِنْ جَدَلِ
فَبِهِ كَمْ خَصَمَ الْبُرْهَانُ مِنْ خَصَمِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

كُنَّاكَ بِالْعِلْمِ وَالْإِيمَانِ

فِي سَجَائِدِ دَنَاءٍ رَيْبٍ رَيْبٍ

عَدَمَةٍ بِمَدِجِ اسْتِغْفَالٍ

ذُنُوبٍ عَمْرَضَةٍ فِي الشَّعْرِ وَالْجَدَمِ

وَفُضْلَانِ بَخْشِي عَوَاقِبَهُ

كَأَنَّ بَهَا هَدًى مِنْ لَيْقِي

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

فزاد في الدنيا والآخرة
 من الله تعالى
 اطفئ غيرة الصبا في السحر وما

اطعت غير الصبياني في السجود

فَصَلِّ لِلَّهِ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَإِسْلَامُ

فما خسارة نفسي في سجنك

لم يشتر الذين بالهتيا ولم يشتر

ومن تبع رجلا من بني عبد المطلب

منى ٢ العن في سبع و سلم

ان

هر کس میخواند
 از حسن لذت
 بهرین طایفه
 زیان و از این
 جزو معصوم

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the previous page, mentioning "الشيخ" (the scholar) and "المرجع" (the reference).

این است و بما قما شیدی مکتوب

مِنْ النَّاسِ وَلَا تُجِزِ الْمُؤْمِنِينَ

قَالَ لِي ذَمُّهُ مِنْهُ

مُحَمَّدًا وَهُوَ فِي آخِلِهِ بِالْمَمَمِ

ان لم يكن في سعادتي اخذ

فَضْلًا وَالْأَفْضَلَ بِأَوَّلِهِ الْقِسْمُ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

وَقَدْ كَرِهَ اللَّهُ الْمُشْرِكِينَ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
وَقَدْ كَرِهَ اللَّهُ الْمُشْرِكِينَ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

حَاشَا أَنْ يَحْكُمَ الْأَحْيَاءُ لِلْأَمْوَاتِ
أَوْ يُزْجَعَ أَسْبَارُ مَنْهُمْ فِي خُفْرٍ مَحْضَرٍ
وَمَنْهُ الزَّنْتُ الْهَكَارِي فِي مَدَائِدِهِ
وَجِدْتُهُ تَحْتَ خَشِيرٍ مُتَزَيَّرٍ
وَلَكِنْ يَفْقَهُتُ لِعَيْنِي مِنْهُ يَدٌ أَرَبَتْ
أَنَّ السَّحَابَ تَبَتُّ الْأَنْفَارُ فِيهِ وَلَا سَكَمَ

وَقَدْ كَرِهَ اللَّهُ الْمُشْرِكِينَ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
وَقَدْ كَرِهَ اللَّهُ الْمُشْرِكِينَ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَقَدْ كَرِهَ اللَّهُ الْمُشْرِكِينَ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
وَقَدْ كَرِهَ اللَّهُ الْمُشْرِكِينَ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

وَلَمْ يَرِدْ زَمْزَرَةُ الدُّنْيَا الَّتِي قَطِفَتْ
يَدَيَّ زَمْزَرًا بِمَا أَشْرَسَتْ عَلَى يَرْبِمْ
يَا أَرْكَمَ السَّخِيقِ مَا لِي مِنْ الْوَدَّ بَرِ
سِدَاكَ غِنْدَ عُلُولِ السَّخَاوَاتِ لِلْعِغْمِ سَمِدَ
أَوْ الدُّنْيَا تَحْتَلِي بِالسَّيْمِ مُنْقَطِعٍ
وَلَنْ يَصْبِقَ سِدْرُ الرَّبِّ جَانِبِي

وَقَدْ كَرِهَ اللَّهُ الْمُشْرِكِينَ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
وَقَدْ كَرِهَ اللَّهُ الْمُشْرِكِينَ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

قَالَ مِنْ جُودِكَ الدُّنْيَا وَفَرَّتْهَا

وَمِنْ عَذَابِكَ عِلْمُ النَّارِ وَالْقِسْمُ

يَا فَتْرُ لَا تَقْطَعْ مِنْ ذِيكَ عَظْمَةً

إِنَّ الْكِبَارَ فِي الْغَفَرِ كَالْقِيمِ

لَعَلَّ حُرَّةَ رِجْلَيْنِ تَقْسِمُهُمَا

تَأْتِي عَلَى حَبِّ الْغَضِيَانِ فِي الْقِسْمِ

بَار

وَمِنْ جُودِكَ الدُّنْيَا وَفَرَّتْهَا
وَمِنْ عَذَابِكَ عِلْمُ النَّارِ وَالْقِسْمُ
يَا فَتْرُ لَا تَقْطَعْ مِنْ ذِيكَ عَظْمَةً

إِنَّ الْكِبَارَ فِي الْغَفَرِ كَالْقِيمِ
لَعَلَّ حُرَّةَ رِجْلَيْنِ تَقْسِمُهُمَا
تَأْتِي عَلَى حَبِّ الْغَضِيَانِ فِي الْقِسْمِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

يَا رَبِّ اجْعَلْ رَجَائِي غَيْرَ مُعْكَرٍ

لَدَيْكَ وَاجْعَلْ حَاجَتِي غَيْرَ مُخْفَرٍ

وَالطَّفِّ بِعَبْدِكَ فِي الدِّينِ إِنَّ

صَبْرًا مَتَى تَدْعُهُ الْأَهْوَالُ

وَأَيْنَ الْمُسْجِدِ صِلَةُ مَيْتٍ وَثَمَّةٌ وَفِي

عَلَى أَيْمَنِ مَهْلٍ وَتَحْتَهُ

بَار

يَا رَبِّ اجْعَلْ رَجَائِي غَيْرَ مُعْكَرٍ
لَدَيْكَ وَاجْعَلْ حَاجَتِي غَيْرَ مُخْفَرٍ
وَالطَّفِّ بِعَبْدِكَ فِي الدِّينِ إِنَّ
صَبْرًا مَتَى تَدْعُهُ الْأَهْوَالُ

وَأَيْنَ الْمُسْجِدِ صِلَةُ مَيْتٍ وَثَمَّةٌ وَفِي
عَلَى أَيْمَنِ مَهْلٍ وَتَحْتَهُ
بَار

صاحب قوم غنی قوم فزاید

درست سازد
از سرای و از جیب
دین و از از افغان
دین و از از افغان
دین و از از افغان
دین و از از افغان
دین و از از افغان
دین و از از افغان
دین و از از افغان
دین و از از افغان

الحمد لله الذي
جعلنا من ذرية
آدم عليه السلام
و جعلنا من ذرية
نوح عليه السلام
و جعلنا من ذرية
إبراهيم عليه السلام
و جعلنا من ذرية
موسى عليه السلام
و جعلنا من ذرية
عيسى عليه السلام
و جعلنا من ذرية
محمد عليه السلام

[illegible]

الايام لم يمت
 منصرف ولو لم يمت
 قبل المنصرف
 ما الايام ولم يمت
 فليدفعكم مني
 وما الايام ولم يمت
 فليدفعكم مني
 وما الايام ولم يمت
 فليدفعكم مني

ما روي عن علي بن الحسين

لما روي عن علي بن سعيد بن سعد بن الله
في أمر من كربلاء الحبيب الحسين
كتب كتاباً على الحسين ^{عليه السلام}
هذه نصيحة طيبة وعظة
فطيمة من قبل ومن بعد
من عمر بن سعد بن هوانس
الناظر حسياً والكره نسياً
وأوفهم بواً وأسفاهم سراً
وأحلاهم كلاماً وأعلاهم

مقاماً الذي هو هو
فمن ومن كانه
والحلم من وهو الحسين
بن علي فالطموع من
كمال علية والمرجوم من
عظيمة سماع عظمة وقبول
معدرة قبل أن تروق
مرحى وبعد قد عرفت
يا حسين إن الدولة

دَوْلَ وَالْحَوْلَةَ حَوْلَ
عَلَى الْأَذْمَابِ وَالْأَضْعَافِ
وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نَدَا وَلِهَا
بَيْنَ النَّاسِ فَمَلَكَهُ مَلِكٌ
بَاقٍ وَهُوَ الْمَلِكُ الْحَلَالُ
مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا

عِنْدَ اللَّهِ مِنْ بَاقٍ
وَإِطْنُ يَا سَيِّدِي قَدْ

مَنْعُ

بَيْنَ النَّاسِ
فَمَلَكَهُ مَلِكٌ
بَاقٍ وَهُوَ الْمَلِكُ
الْحَلَالُ

قَدْ مَضَى دَوْرُ مَلِكِكُمْ وَ
قَوْسُ مَلِكِكُمْ فَمَنْ أَرَادَ
الْيَوْمَ الدَّوْلَةَ الْجَسِيْمَةَ
وَالْمَلِكَ الْمُسْتَقِيمَ فَلَا بُدَّ لَهُ
مِنْ الْأَسْقَالِ بِالسَّيْفِ
لِلضَّيْفِ وَتِلْكَ السَّيْرَةُ
الْخَيْرَانِ فِي بَيْتِ مُعَاوِيَةَ

بَيْنَ النَّاسِ
فَمَلَكَهُ مَلِكٌ
بَاقٍ وَهُوَ الْمَلِكُ
الْحَلَالُ

ابن أبي سفيان الذي طبعته
 للجود فأوبه ثم ورت
 ذلك إلى الخلف الصدق
 وأمير الباذل العادل فريد
 تخلص الله ملكه في مبدل الأمن
 والعدل في جميع الأمصار
 فلا جرم قد استولى في
 البلدان وإنقاذ له جميع

الدار

الإنسان طوعاً لا مراً غيباً
 لا رهماً اختياراً إلا اضطرراً
 ثم أعلم يا جليلي إن الناس
 بأنبيهم ما جمعوا على إطلاق
 وما سلكوا سلك الجحالة
 لا سيما قد قال جدي لا يجمعوا
 أمي على الإطلاق فإن كنت
 نواقي في أمير العادل

نصف

الْبَاذِلَ يَزِيدُ وَلَا يُزَوِّقُ
 مَثَرَتِي الْهَلَكُ
 قَبْلَ أَحْسَنَ عِلْمٍ سَلَامٍ فِي جَوَابِهِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَرَشَ اللَّهُ عَمْرِي رَفَعَهُ
 مِنْ قَبْلِ وَبَيْنَ نَعْبِهِ كَيْدًا
 تَسْمَى لِنَصِيحَةِ النَّصِيحَةِ لَعَلَّكَ

الْحَمْدُ

الْكَلْبِطَةُ النَّصِيحَةُ حَذَرْتُ بَيْنَ
 نَعْبِهِ بِالرَّحْمَةِ وَالسَّيْفِ وَخَيْرُ قِي
 أَنَّ الْمَعَادِيهِ مُكْرِمٍ لَطِيفٍ
 فَلَسْتُ بِخَائِفٍ مِنْ تَهْدِيدِكَ
 وَلَا طَامِعٍ فِي تَوْجِيدِكَ حَذَرْتُ
 يَا بَيْنَ سَعْدٍ بِالرَّحْمَةِ وَالسَّيْفِ
 وَاخْتَرْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُكْرِمٍ

الْعَلِيَّةُ

بسم الله

الطيف فجزيل لمن ستمتاك
 لآبئيه أم لا حيث قال
 لا فإلا على لا سيف إلا ذا الفقار
 إن سيفي بهذا الحال يتجوال
 شديد الحال والحذر
 لمن ذل وعناء ثم رزق
 حزن فخر فذكرن شمع
 ابن أبي العباس

٧٩

٨٠

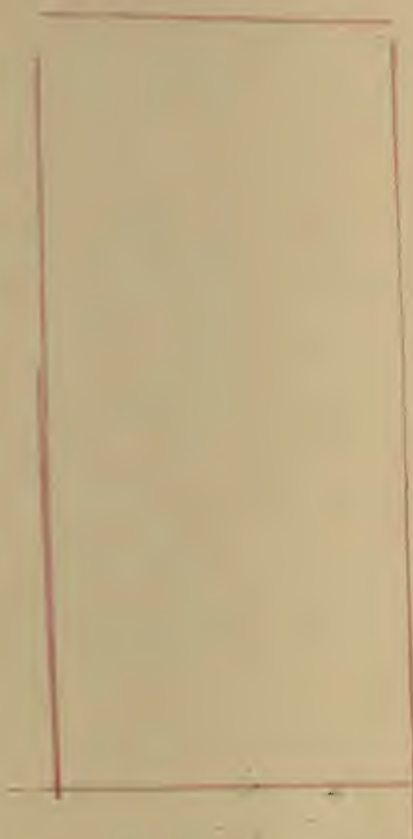
VA

VV

4.

49

12

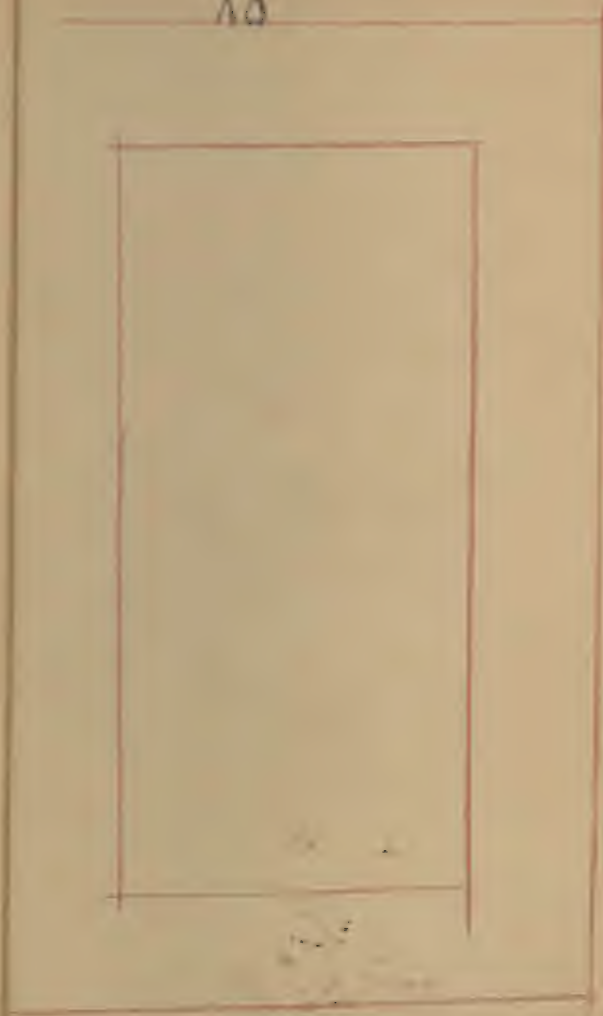
11

14

15

ΛΛ

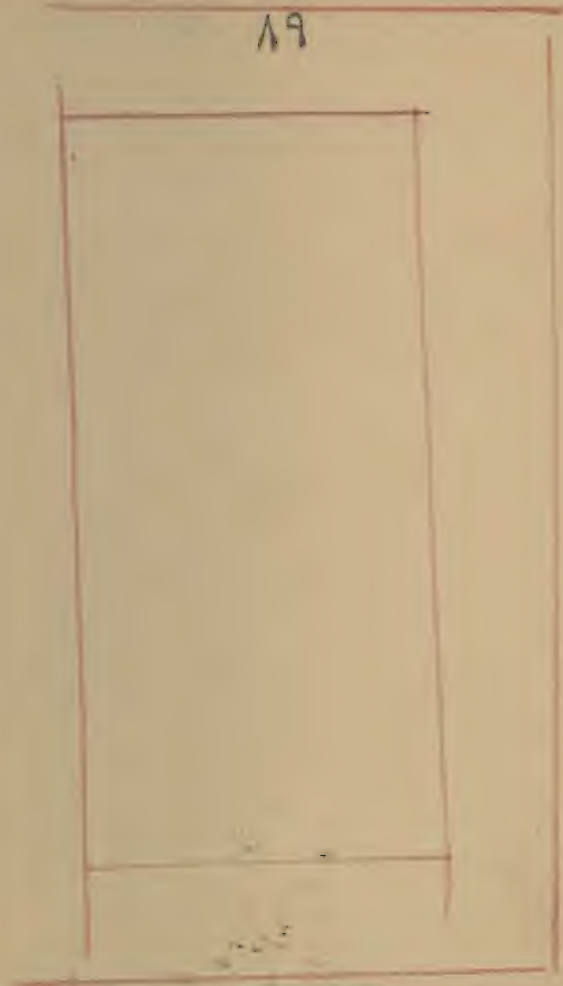
ΛΥ

9.

19

95

91

حدیث مختصر و خلاصه است
 جلالت و عظمی است که از خود و از علم و
 انوار و جلال و کبریا و قدرت و
 ان بر کرسی معبودان ماست و این

و بیان غریب بختیاب و دلالت
و دلالت بر غریب کتب آورده که در کتب
بک بود مصطفی و با حق نزل **بعد**
خبر اکبر و عدالت کشته سلطان یث
برور و صیت نبی عشق و در عهد جهان
اول و دوم و **لشکر صفور** زمان
فلک **محمد** **شوال** **۱۳۳۳**
السلطان العالم العادل و الخاقان
الباذ السلطان بن السلطان بن
السلطان و الخاقان بن الخاقان
بن الخاقان محمد شاه غازی **ط**

نه بجز قمار
 مه یاد غریزای خجیر بیک
 ترا جان عشاق با دافدا
 فعول فعول فعول فعول
 نه بجز قمار ببنجوان شمشیر
 زین دانه ببارد محض
 بهودینه و هموز و لکان
 عمو عمو اسم بر دانه پدر
 بر دخترا که کجا و رکها

بجز

بهشت و بوی و بخوان و برو
 نشین و بگو و بخوان و بپا
 کتار و دلازمین و چانه است
 به ان ساق ساق و قمار و کفا
 کتر جید و همباز لاله به
 برادر لکه دانه و خواهر دودا
 نسال است پشای و نماند کت
 شمشیر و کوب و لب و دم و روز و به نمان
 به ان بریده ابرو و شکران کیمک
 دمان دانه و همون و دخترا و کفا

بدان چشم چش ابر آمد سینه
 سیروان سیاه و تر و آن ترا
 آنکین چه مرق بودت بال
 به آنکس نشت و سنگ است یا
 میرود و دان بکیر و به
 دوت و دشا دان تو بت و
 چکناک سحر حبه پر مز
 ککش امر کفش و پستک قبا
 تو خا ابر به ان خور و شوی شای

چلو

چلو

چلو جا و باغ رسن و آن شرب
 چیر است ابرق و کوز و کلا
 به پوز و ست صاف و قاشق کچه
 بود یک و با به تن آش و
 به و یک پشنی در غن و غون
 خورش و ان تو فاق چلو را
 برنج کمره و دونه شلوک پنج
 کوپسته و برش چلو و جفا

بگو آن مرغ و طایر آن خروس
 که لاله و جوهره در آن چینه کا
 گفت آن کسب فی کل روز یک
 تبوسه در آن تو بایده بخورت
 سیر غانه تشنه و دودی
 کله نهرو او آب خستوشنا
 صد و چهل کا صبح و سورتوشنی
 عروسی و لاج است و بامرتی کا

چمنه بخور و زهر است در
 این هشته را خفت و نه است
 ایله نه قدی بنجو بنجو سیر
 نرفته مانده بلال و حبه
 فاعلا فاعلا فاعلا فاعلا
 اند و مل این قطعه بزحمت
 باج خوش ببرد و بایر و برادر
 خال که کو عبده یل و و درست
 و ف و و ریش و و بار است و هم
 و ف و و سیلاب و نرم ابر آمد و جسته

[illegible]

چو لود و چال لودال و دل و دل ایما
 دریم و رسم تو نبسته و در دست
 دایشت آمد بگزین از چو دای خاست
 لاف بگفته شتران سبج باغ خدای
 انجمن و نرسد از خدای تو که نام
 سوز سر و فک بید و بر خورند و
 به سخن و سخن و خبر و غم را گویند
 به مزه آمد و شیر و است یک کج
 خور و خور شد تو تا بن بویایم
 سر و جا و گرم تو و معتدل از و

باغ و فایز و جبر و جبر و جبر
 بمنزله امده میان این است
 منفرد جاز است نشان و اندر فایز
 بنده ارادت و بوی از نه از نه جاز

فیه بحال المل
 ای بنامی که دایره دل و جبر
 اندر مل از قطع با بر خور فایز
 فاعلان فاعلان فاعلان
 تابوینی جنت احسان المل

در جانب و اندر جبر و جبر
 در جانب و اندر جبر و جبر
 در جانب و اندر جبر و جبر

بسیار غایب سجدان و الوصلی
 در مل و اندر المل و فایز
 مسکانه سیرین و خنجر و خنجر
 هم سماوی و دواج و کشت و کشت
 لیکو نه یک لیا و سیر و سیر
 لرزه و شوقش و شوقش و شوقش
 حیدر و اندر جبر و جبر
 ران و ران و ران و ران

لوح ابد شفت را حق دان چو دیوانه
 پندت احوال کل لعل دان و کج باشد و
 آید
 وند آید هم کا ناض زون دان
 تشویش زن دان پند آید سوخته
 بوزر رود و سبب لزان به تبت با ط
 یک کف آید یک هر دوش اوشت بر
 کوچ لوح خالی بسیار تبا و خلی
 زله

زلله پند آید و مال لری بر نه که شش
 آید پند زک بود آب دان آید خلی
 کوی ز کوان چادر و غمگین و کوی
 شب ز شوهر بر مردانه باشد با
 خانه کوزه و کوزه کوزه خالی
 لای صحرایش با باشد کوزه بیل
 خور کوزه سفیدان چنت ز کوزه کلام
 ز بود ز شوهر و آید لای غمگین خلی

سپید و باز و مغز این برشته ان نام کس
 مرغ ز بنور آمد ز زم و هم
 پخته بپخته کال با سر با کولت بود
 ببول آمد بز بک و خرد و با
 ذره سسک و پیرا شد نور لند
 همه میزدن و خون دماغ کن را
 اگر سود و نه شکر و و این را
 که شکر و نارس چکلت و میخیزد

فیه الخفیف
 بجز که یکم الخفیف افتا
 عرض می به خدمت شعرا
 فاعلاتن مفاعیل فعلن
 تا بیومند مرجا اهل
 تشنه تشنه و کر نه و تشنه
 سگ و فراید و وکت و صدا
 تاشه تاشه و تشه بود بیشه
 همه از به پان و دشتها

تره نيزك بدان و لا سوزن
 شغم آمد شغم سلف رزنا
 رنك در بر آمد زانست لست
 كفت زدن چكه دان و نه
 و شغل شكاف و هم مردار
 تو بدان سول راز نسل زنا
 آنچه دان روزه كلنج كنگ
 انجمن انترني كناه و لا
 هو ان فحق و قسبان فجه
 سوس و كنگ است كون و داد و لا

انچه چاره

دگر

و اش و زین و اس و ان و او و علف
 هم تو خفاق با بدان گشت
 با كلكه با قلا عدس مر خبر
 خرم كنم است و جو كوپا
 چاكه خن تره پلید و ان لبال
 كركر است نام بنر قبا
 سات ل اش و عود عارول
 نه مرغا و عه و ان پرغا

کرد جهان و که درین کاش
 بزرگزار و کلاه
 است خردل این نوک تیره
 چون کباب جنگل
 و دره بزم بوی یک رمد
 و در محرق و یک
 نور ز لاله بوی وین سنج
 جرمه پاش و جزو با

جغد باز است و خوش بخت کلاه
 کبک و مهارت و کوک و کلاه
 کوه و کوه برآمده و کوه
 بسته بکینه زت است و کلاه
 کوه و کوه و کوه و کوه
 ماده اش و ان نم ز شش و کلاه
 چون بشنید بر یک و کلاه
 و نه غرقه سینه و کلاه
 و بر شش و کلاه
 جملک و سحر است و کلاه

و نه غرقه سینه و کلاه

نشست جلالت و کسرت
 بسیل نعل و زنبور
 مولا دان درخت بر شمع
 ریش تو یغور و مره او با
 هم ضایعست که نور و زری
 جور که کشند و بسک شود
 فی مخرجت
 خجیر و خاک کجای تو خجیر
 ها که خاکی خلق بخت خلاف

نور

مفا عیان فیلات مفا عیان
 نه مخرجت خفته بنوهای
 که نه در کجای ان کو حصر
 غلقت و کلان خاکست و نور
 که کو کبود این ابلق که قید جان
 چه بنر که نور و دراز بنر
 به پسته و بخت جبهه او پوشید
 بنوشت خاک این بقیض
 به یو که آمد شوق روم که گوید
 بنوشت گفت و بده داد و بنر بکیر

نه مخرجت خفته بنوهای

تمام بخیر که در همه حال بخیر باشد و آنرا
 نه به محض اینکه بگویند که همان محض با و
 صفای علی مفا علی مفا علی مفا
 نه محض خود است که محض نیست بلکه
 در خود دارد و این بود که
 بود که بود بود بود بود بود
 نه آن است که بود بود بود بود
 و آن است که بود بود بود بود
 بدان بود بود بود بود بود
 هر جا که بود بود بود بود بود

بدان تیرک باغ فاول و لک در شلم
 چیکر است و مرغ تها بدان قنبر
 کمر و دو جبار و کوسه لزم زنا شرم
 گد و تاجری و دست و کشته و سوزن
 چغندر و در و در و ان و اک بان و انکه
 کس از کل خفته چغندر و لک و کس
 و شین کا شین کل و ان شیار و سیر و
 غیلیم نه و مده و مده سیر و مده و
 و حاسن و ان خرد و ان پتی و ان
 چه و کون این نه خن و ان و کون

بیشتر ساختن دانا و دانا و دانا و دانا و دانا
 و چه بخت است که در کاه و دانه و دانه و دانه
 بسوزد و بسوزد و بسوزد و بسوزد و بسوزد
 بدان و در این و در این و در این و در این و در این

فیه مجتهد

ایا خیر نکاحی که پیشین حجرت
 ندانند فلک و ماه و خورشید و ستاره
 مفاعیل فیلات مفاعیل فیلات
 نه مجتهد این طرفه را بشنو

عالم

کلام یک خجسته و در حیات هر
 لها شانه شکوفه تنی سستی آلو
 و خوشتر بنفشه لکلی ماریم سلاب
 که کجاست گنجینه آفتوزان کرده
 بدان تو میده کلاب و خریزه کالک
 کو پنبه آتول بشمال است فخالو
 میبخت موز بدان بود بوی مشک
 چو هند و اند خنونه که کوفت بود کاهو
 بنیر بهلش لور و کشت پیوندان
 که شبح لکت به است و دوش آرد دو

کلام یک خجسته و در حیات هر
 لها شانه شکوفه تنی سستی آلو
 و خوشتر بنفشه لکلی ماریم سلاب
 که کجاست گنجینه آفتوزان کرده
 بدان تو میده کلاب و خریزه کالک
 کو پنبه آتول بشمال است فخالو
 میبخت موز بدان بود بوی مشک
 چو هند و اند خنونه که کوفت بود کاهو
 بنیر بهلش لور و کشت پیوندان
 که شبح لکت به است و دوش آرد دو

نفس تروک بان لم کنه تجسید
 کشش تو سرخه بان و سامه بوسه
 و من دره او من لایه عشقه
 و له و یاز تو خیمه زه و ان زنه زانو
 سه و ان تو بر منه نفس ان بخت
 ارشاد من نفیرین یعنی برده میغ
 و یار آمد بهیدار و من بهار است
 چنانچه آمد و وقت است معین کرد
 چهره و لوله سیدان سپایه و زانندان
 که است دهره و لغه هر دو فیه پاره

نذر

فداست لودار و کتی بختش
 و قدره تو بره میدان و هم گد را لود
 زن بخت لود کوله او سر سرتین
 سیدان من ان که بر آهسته خورده
 لود اس و بر و خوک خن و زار کردار
 کوه بخت کله مار ماده و بران پنهان
 فی بحر الخفیف
 که به اسنان حسن و حال
 که ندانم به نیکو و مثال

با بستی گردان پال شغال
 کرید و شتر است با بستی شال
 چاقان جوله کورگ است کوزن
 خرس و کفاردان داس کفارد
 بر شکر کل به بستی سنجول
 بر جابش بران و سرک تنهال
 اسپه انخاج و دوش کندن
 رستم خنم است و شاهانه حال
 قهر کورنگ بود کز زرد ک
 ناله یکتا به و ذوال و نیکال

تند

تند نو کاه و مزور مزور
 به حس که گشت تمان و مال
 کز لایخ غلف به لایبیزه
 دست بکنن به بر و جن باب
 و ان کینه و کری جریب و ففیز
 چن کوال و حسن طناب و چوال
 زورقت باشد و پشته گرفت
 تن و نوش است معنی برو باب
 بهت سالیک دام ماهی کبر
 آسب و آسیا و چال کوال

هست چهار در و کله کوتاه
 یک بوجوه و عقب دنیا
 نوبت است و کشتن بر سر
 پو بودی کف کس بهنگام
 آله بشیر بودی باشی مرغ نقوط
 چرخ حاصل ای زن سیراب
 چاک بود پاکر یک غلط
 نوم وقت و بدان زمانه احوال
 هست صحرا همه و پشته کینه
 خندق و پشته آمده جزو کمال

ار

هست در زانوی مل و بر سر
 بخت نایب کشیده دان به حال
 فی سبب المضاع
 سر هست خامی کجا انهم
 و لیسونه و دوماں و غیره
 مفعول فاعلا مفعول فاعلا
 کلمه من انهم مضارع این بجهت
 و در یک با و یک چشم به چشم
 نیشان و یک باغ و اویش اویش
 آتشش کن غلط و در آتش و تیغ
 آله و هست و با سراسر این هر دو دان

او بجه در آید باشد و شن بریز
 هم ز قند است بورد و هم ز زهر میم
 و بجه ده آن دینه بگلسته ریخته
 سنگ نیک است نگر و پرک کم
 میمون این ترشادی و کاسته آور
 پیشه لایسم و هم دهنه دان دم
 نو شده ای سنگ بود زوره و نفع
 شتر نه بد آن نوشیده و شید بود
 کرم آید و یک بجه است سورچه
 گنده و بد آن نو و زهر راز زم
 بخور آن

بخور آن نو قح و بجه و بجه
 جزا کوب بپاشند و آب قسم
 در دشت و اج بود شسته میره
 جاز را بد آن نو قح و بجه و بجه
 است من و نگر و شید و بجه
 خکری کز است و باره بلم
 فیه بجه و بجه کلین
 دلا می که خوش و بجه و بجه
 بر امان عاشق و شید و بجه
 مفاعیلین مفاعیلین مفاعیلین

خواهر اینها با شید و بجه
 بجه و بجه و بجه و بجه
 بجه و بجه و بجه و بجه
 بجه و بجه و بجه و بجه

فشرینه من نشیند و آن بیاورد بر سر کوه
 که بونه میشود و آن و بنویسند آمده کفایت
 که از آن عسل بشنوسان نشیند آنه و آن
 بنشینان را گرفت و آن به ایشان را این دادند
 نوید و آن نیمی بود و یک سبب بر من
 پادشاه و آن تو سر کرد و بنده می نوید و می
 بخورد و خورد و خورد و بنور و بنور و بنور
 و بنور و بنور و بنور و بنور و بنور و بنور
 که در بنور و بنور و بنور و بنور و بنور و بنور
 که در بنور و بنور و بنور و بنور و بنور و بنور

این کتاب است که در
 این کتاب است که در
 این کتاب است که در

به این لایق و شغل و آن به لوط و حاکم و بنور
 بنور و بنور و بنور و بنور و بنور و بنور
 و بنور و بنور و بنور و بنور و بنور و بنور
 بود و بنور و بنور و بنور و بنور و بنور و بنور
 و بنور و بنور و بنور و بنور و بنور و بنور
 و بنور و بنور و بنور و بنور و بنور و بنور
 و بنور و بنور و بنور و بنور و بنور و بنور
 که این کتاب است که در این کتاب است که در

و نه باشد بنمودن راه برود و نه
 کف در بنمودن بوشن بهر دان منع کردن
 در اسامی ما بها
 سبزه ماه کج و بهر ماه تیر
 و کریمت مردال و شردن و میر
 به او نه نه و لکه به است وی
 ز بهر بهمن و است نوروز و خیر
 بهنک راه بان سخن زانکه
 به این برکت صغیر و کبر
 صفی بهر بهمن

یکی چشم دار نه به آه و وح
 مسر و جانی خدای چنین مده
 فصول فصول فصول
 بهر بهمن و ده جامها
 سبزه را دان تو با قره
 جان کا پرکت ماره آه و به
 بدان راه فانی تو با مبتن
 که در راست و فقه ساوی سره

در اسامی ما بها

این سنج چاقی چاه خس
 بوغاز لاق پره آمد و رره
 قره خوش له چه قوز قون غراب
 دکرلم له تور دان قسیره
 کفا بقدر کوسنه وز کا و
 بوز کول و تور و دان تویره
 بهلایم خورده بهلوط دان
 چه عاشاک و خس قره دان و

بند لبست و چمبار باشد کینه
 بولاق اوله رانام اوله تیره
 به ان صوت کیمیک ماچیک چک
 تکه باکن کاوات و از خیره
 چرا خور مرغ و کون دان کون
 که چو سوب سوبان و لره هر
 بهریش اشون یاغ و دسین
 چه پیویات یلو و خوره دان خوره

قنات است سوا چشمه کینو
 چه داسر برای چه موعده نه
 چه کشتن بکوشن کشته کشتن
 دمنه لکه کرد و سکره کرد
 در اسامی ماهی ها
 که بخوابد از ماهی
 و ز صلال و صراش و کاهی
 اسپک و الف و کپور و فیه
 که نموده رزان سخا بهر دبه

نیل خشن است با برآورد چکامب
 که چه شکر که است سر بهر نیایب
 سکن و نه مار با هر دمنه
 که بونیم خرمیه و خورمه
 این جردان صلال به اکرده
 که لذت نه و دلکش و دوزخه
 طس و سکن بر و کلین حرام
 چون تمشای بر خود و غلام
 در اسامی خرغان آید

بشنو ز رخ بجز اولی
 اسم انواع طایر آید
 لکه و قو و غنیمت و کیک
 گشته بدین تکه نیز دم و کرک
 بزرده دم و کرک و شنه سیک
 لفظ کیک که غار و لوی
 کچک و هندی غار و لوی
 بلیک نیز مرغ است و حیا
 زیرا که شاه پسته و هم سیلا
 نرم و خفیه که کجا در نا

علا

علا شاه و بردشت و لورستان
 همه بالان و لیک از یک سو
 ریکا مرغ آید بهجه کاکشیت
 اینهمه طایران و ریای است
 صفی اسامی اشجاس
 مرغ و طوق و شوقش و نمدار
 کچک و لاش و هم سودر
 آسیت و جز کرات آمد وال
 لک و دج و شوشا آمد و اصل

اسامی نباتات
بشنود جهان جو دوستان
از نباتات آید و محله
قدردارند و خجری
پاییم و در چهار گوشه
مسک تو شیشه از این رنگ
و رنگ و مال و م و کس
و کس کس کس کس
و کس کس کس کس

که دوشتر ز کمان برین گاشم
بلخ و جور ملاله وان و علم
خز که گذشت ز کز آله نامی
هم چهار و میشاک و زرد
بزد دوشتر عن برین و
ولد و کرک چرواش
غاز چرواش و سرته شلوه است
اشکزد و انار کج خارا است
دیسال کو سفندان

که جزو سال حال کو سپند
 بشنود زمین بکره بیت ای پخته
 ماده یکساله بعباشد سبک
 هم بزکماله اش باشد ششک
 کاوی آن ماده که شش روز
 طلق آمد شش ماه بکوشک
 کرد ناز را بهر کو به فرام
 است راز اسیده از ای ششام
 بکشد ز بکره بزرگه دوان

شش روز و یکساله
 شش روز و یکساله

و ساعی کاو
 ابجهان عدل و بدل و غیره
 میده شش سال کاوت که
 است سکو کاو و سطلیفه
 سکو و شش اسیده بهر
 راز اسیده بهر شش
 سکو زاده بکره از تو بهار
 ماده یکساله بر بالانم
 شش یکساله زرات مخشتم

که سر کا چنگ پستان دانا
هم فخر نازاده سلسله سواران
ده سال جانش
ز جایش کویم ترا من خبر
چه از حالت موده وجه زرد
که کج بچ جایش کیدوان
مشوراد و ساله تحقیق خوار
بقه دان ساله ز تر رافین
حریه بخوا ده شش انجمن

در بیان

در بیان اوانه جانفویان
زوزده دان تو صد کرک و نعل
قرن ز رنگ بو زمان جدال
هم نه دان صلی کاوشنک
قرن ز زهره جاندر در جنگ
نریات
بازم جو کسرت نیتد ایکنان بافرین
کشت کمر نوزنه جان و تو نم نوزنه
هر دهنه و لود و نوبه پدی چادره الیمانی

101

101

108

109

109

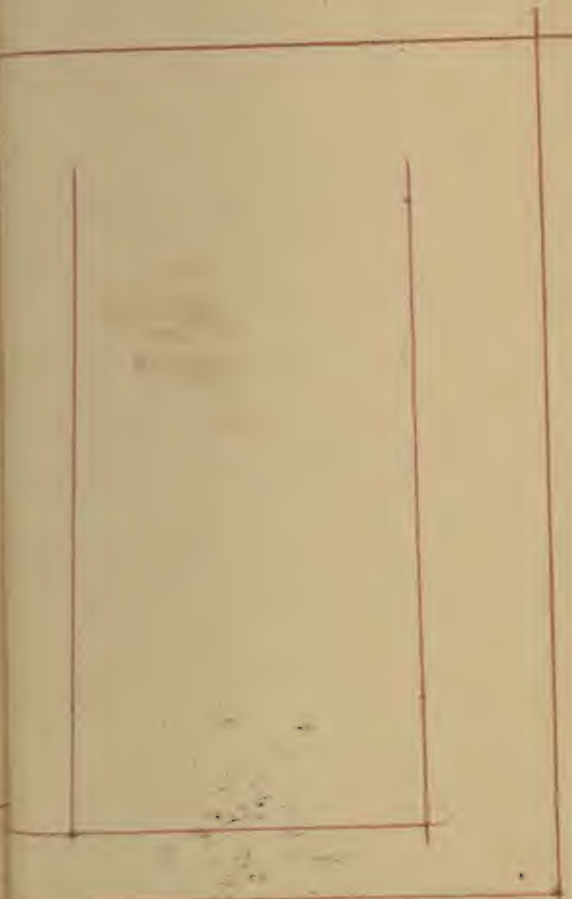
100

١٥٤

١٥٥

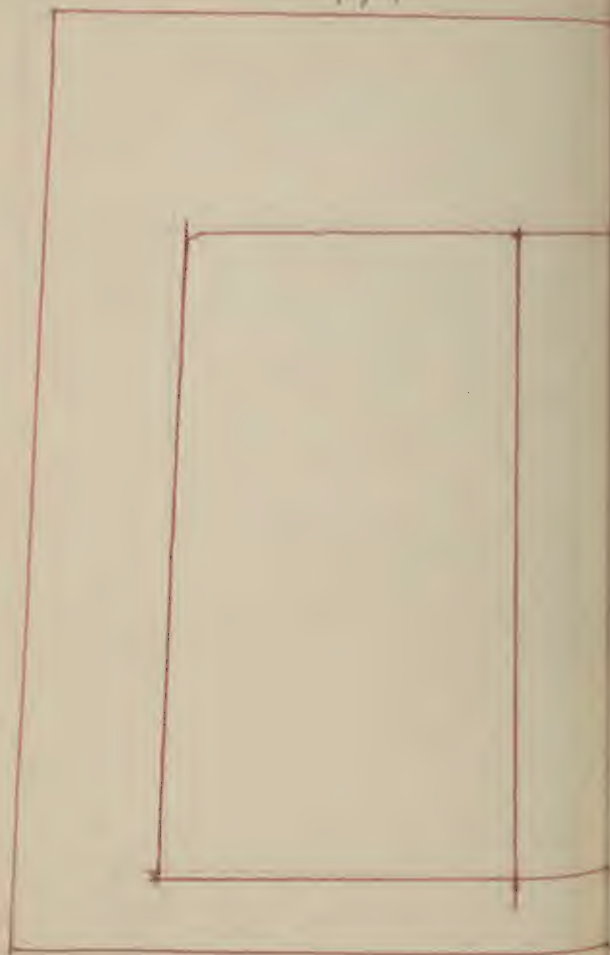

در تمام این کتاب و در تمام این
کتاب و در تمام این کتاب و در تمام این
کتاب و در تمام این کتاب و در تمام این
کتاب و در تمام این کتاب و در تمام این
کتاب و در تمام این کتاب و در تمام این

194

195

188

189

170

169

برسم نهید و آواز بر طرف گیراید و پیش
 بتر از زمان در آورده و آن در سر راه طرف آن
 به سجده و در زمین زانو خفته قری خاک بر روی آن
 از پیش او و بچون نایب و بی غایت بر سر او
 نایب و کمال را و دیگر بگویم هر کجا درخت آن طوطا
 کیفیت بر آن حال از آن کشته و شرط دیگر آنکه در آن
 جانب و طرفه حاکم در غایت بر آن
 اما بعد از ظهر در روز چهارشنبه از صبح از آن
 مانده و ظهر شنبه و پنجای شب ازین مکه آن
 که در آن مقام آن صلاه و غیره و وقت صلاه

در جمع مرشدین آن مقام و اولاد که در غایت
 هر روزی تا این وقت از خود یک نشانه نموده و
 در غایت شب هر روز موم است و هر دو کلاه
 باید که سه روز بگذرد نشود و چون مانده آن کشته
 از آن خفته قری خاک بر سر آن نشانه و کلاه بود
 سلطان اویس بخانه و ماس را بر او در آن
 به عیب شل و بز آن و اطفال با نایب میا نور
 از آن میا نور و مانده از آن کلام از آن کشته
 ملک محمد بن علی ۳۸ شوال ۱۳۳۳
 این کشته و غیره که بگویند و در میان خود راست
 بنیت سر سر انجام حکم کند برگاه و چنانچه قصد و غایت

بسته شود و احتمال دارد در وقت شام
و از خانه فرود شود و هرگاه شب یا در کمال خود
حرکت کرده و اگر در وقت شدن مطابقت یقین بر آن
که قصد قطع حاصل شود و همه چیز را جانی
و در سبب اوضاعی تغییر می یابد و هرگاه به نظر
گرفته اند بغیر از این از جای خود هیچ گاه نماند و اگر
مطابق مصالحه و خیال او در نظر دارد و حاصل شود
و اگر بخواهد بدو در وقت یا در وقت شب زده شود
و یک مرتبه هم در روز و در جای دیگر از آن
و مغرب است و به جای یک پرواز می نماید

و اگر بخواهید زبانتان را صاف و لطیف و آهسته و با
 بخت زدن صاف بکنید و در قرابت با سر او لا و در
 و اگر بخواهید صاف کردن بینه صاف نخواهید و اگر صاف
 بشود نفس نخواهد داد و اگر بخواهید صاف و در صحت
 و در نشود و اگر که را بخواهید دور و در خشی از جفا
 فرساده نخواهد کرد و اگر که بخواهید بخت زدن
 و اگر بخواهید صاف نخواهید و اگر که بخواهید بخت زدن
 بینه بخواهید در روز پیدا شود و در روز بخواهید
 و اگر که در وقت صبح و در وقت شب و در وقت
 از وقت زود و در وقت بیدار و در وقت خواب و در وقت
 در وقت

اسم این بخش را شش سر صدق گفته اند
و صدق یک شتر است و در آن بهمن باشد و در
ماهی که صدق باشد از ماه بهمن از آن فرود گویند
و هرگاه زیاده از یک شتر صدق است یعنی آنکه بسیار
در هر امری بهمن شده در خرابی و در خرابی
نزد و در خرابی بهمن است و اگر بهمن غایب و خراب
بنوعی برسم و هیچ در آن بشرط فوق است که گفته اند
و از آنکه هر چه در آن است

۸

۸

این بخش را شش سر صدق گفته اند
سطح فوق است در هر امری بسیار بهمن
و تفاوت این با آن که شش سر صدق است که آن است
بر هر چه که نظیر به نظیر است و در هر امری
این را یک بهمن است و شش سر صدق است که آن است
و اگر بهمن بهمن بود و بهمن بهمن باشد

۸

این بخش را شش سر صدق گفته اند و شش سر صدق
این را شش سر صدق گفته اند و شش سر صدق
و شش سر صدق گفته اند و شش سر صدق
و شش سر صدق گفته اند و شش سر صدق

بسته در رد و اگر برای تعیین قنبر سگای و مغری باشد
 خزان قنبر مطهر و جاد است و در قنبر با او خزان است
 و در این چهار مغری ظاهر که در آنها را با قنبر نزع
 باشد در هر یک از آن باغ و اگر هیچ در که داشته باشد
 بسته قنبر است هرگاه زیاده از این باشد و اگر مغری
 در ساد قنبر غیر غایب است

این شش نزع سر خاد و در هر یک که باشد
 خزان و غیره بقاصد از نزع خود کرده و اگر در
 نزع نزع و از نزع و اگر نزع هم نیاخت معطل شده و نزع
 و اگر براد است و هر یک که نزع است و اگر

نزع

نمیشود و هرگاه داشته باشد یا نباشد یا به علی که این است
 کشید و معنی غایب است که هیچ شریک و از قنبر نزع
 و اگر نزع بیاید است به است و یا نزع بر نزع
 و تصدیق است و اگر زیاده نزع کرده باشد
 و اگر بر نزع طبع طریق نزع باشد و اگر نزع
 از نزع است و اگر نزع و اگر نزع نزع باشد
 و اگر نزع نزع است و اگر نزع باشد و اگر این است
 به این نزع و از نزع نزع نزع نزع نزع نزع
 نزع نزع و اگر نزع نزع نزع نزع نزع نزع
 نزع نزع و اگر نزع نزع نزع نزع نزع نزع

شبهه کسی گشته شرفیایه گشته میزد و از شرف
 بار در آنجا کفر فخریایه و اگر دوزخ که هیچ
 باشد بهیم یک صاحب نیست یا شرفیایه از دوزخ
 و دوزخ بعد

— ۵۵ —

این شکل چهار برت و دو صدق چهار برت
 سه شرف این به سبطی از فوق است و دوزخ
 اگر از غیب و غیبت نیاید و اگر نباشد از غیب
 و اگر از غیب است قرآن دارد

— ۵۶ —

این شکل چهار برت و دو صدق و یک برت
 در او شرف این به سبطی فوق تفاوت ندارد
 اگر از غیب است و صد از غیب و دوزخ

و بستن این در هر امری زیاده از آنست و باید
 که بکف صاحبش بسیار قوت دارد و قوت کند
 است و در هیچ وجه نداشت باشد و کفار و کفر
 این کمال است **۵** **۵** این کمال است
 فوق است که بجز حق و صدق از وجهی که بر آن
 باشد و جمیع مطالب است که بجهت غایب و غری است
 که قاری عظیم دارد و پیش که احوال است و کفای دارد
 عاقبت امر و این است که بجهت غایب و غری است
 و بکسر غایت و بجهت غایب و غری است

باید کرد

که بجهت غایب و غری است و بکسر غایت
 بهم نخواستند چنانکه مطالب است

این کمال است که بجهت غایب و غری است
 اگر از غایب و غری است و بکسر غایت
 مستعد است که از غایت و غری است
 اگر از غایت و غری است و بکسر غایت
 و بکسر غایت و بکسر غایت
 و بکسر غایت و بکسر غایت
 و بکسر غایت و بکسر غایت

از جای خود نشود اگر چه تصرف در آن
بر کسی نباشد و در جنگ بر خنجر
از شد و از غنیمت خنجر اگر چه
از زن عاقل باشد و اگر شود و خنجر
نقد است نه نقد است اگر چه
پیدا شود اگر چه پیش از آن
و عقبه امر هم شایع است
نمود اگر چه محصور خانه
بچه مرا دست و پا نشود و اگر چه

است از کتب آرام باشد

این شکل خنجر به چهار دسته کشیده است
الکبچه غیب و غیب است علی که
دارد خنجر از جای که معالیه شود
از شد ضرر به ساید و در صحنه
با مدعی جبهه دارد اما قیامت نشود
و هرگاه چهار برج اگر در آن
شکست شود عقبه امر و مثل که
الکبچه خنجر است از کتب خنجر

12

8 1 0

این شکل چهار رسته و شش و پنج
و یکصد و چهار استاده آقا صد و
نیمه بر و یک کف که خبر از هر رسته دارد
میر و دو جنگ خبری بر و جنگ نود و
اگر در هر حال خبری باشد و غرض از آن
از آن که بار او مع است و شش و پنج
شد و اگر شش باشد برسم نود و چهار
بجهت یار است و آن در و اگر بجهت
حالت بخوبی و اگر حالت بد و اگر حالت بد

در آن

از کسی جهت نوله در روز نوله و در هر رسته
از این که بر سه و چهار رسته خبری بر و غرض
اگر از کم شسته است یا به خبری از آن شود و اگر
نیت کرده و نیت نیت و نیت از آن شود و اگر
اگر نیت نیت و نیت و نیت
این که از چهار رسته و یک کف و یک رسته
بر آن کشیده و صد و غیب و غیب و غیب
سیانه و شش و در میان کف کرده و اگر
نیت بر خبر از آن بر و اگر بر خبر از آن
اگر یار است و آن در و اگر بر و اگر در

خوابه مرد اگر بجاست برود و فرزند دارد
 و صلت و مصالحه میزند و سفارش میزند و هر که
 و سفر دارد کرده میرود و فرزند دارد اگر دارد
 و علم است و خرد است و هر وی آن که علم
 و خانه را زوال نماند و بر و شرف و هر وی آن که
 با کمال شرف به آخر است و حجت به بر و
 حاکم باغ و خرد است **هـ**
 این کمال حاکم است که شرف و هر وی آن که
 افتاده از غیب و نفی به حاکم و هر وی آن که
 میرود اگر خرد است از بر و میرود و اگر خرد

رسید و بخوابه صدق و کذب بر کمال
 نزدیک است و اگر حج کرده و دست باغ خرد
 هر که بصورتیت میرود و هر وی آن که
 میانه است و هر وی آن که و صلت و هر وی آن که
 در راه و حاکم از راه و هر وی آن که
 میرود و هر وی آن که و هر وی آن که
 با و هر وی آن که و هر وی آن که
 شود زن حاکم باغ و هر وی آن که
 نماند و هر وی آن که و هر وی آن که
 بیرون **هـ**

این شکل که بحدق بر چهار سر است

این شکل

این شکل مصداق بر جای یک کشته چهار
سر است کشته قاصد و غیره یعنی در منزل قرار
دارد خبر از هیچ طرف نبرد معاطه و موافقت
نشد و حالت مطهر از جدا شدن شد و بمیان
دارد اگر هر دو نفر است میره و در خان غایب
و اگر حالت جنگ است کشته نرود و اگر خیمه دارد
شود اگر از حالت است کشته نرود و معاطه و موافقت
این شکل چهار سر است قاصد و مصداق بر جای یک کشته
جدا فلان این بر آب هیچ امری قاصر نخواهد کرد
مگر آنکه غیر و یعنی در این استعمال دارد و در

دور و زود شود و هر چه است و هر چه بشود و هر چه بشود
 کسی بعد از دور و زود شود زن و مرد و هر چه بشود
 و خضرات بیمار را مرغی مستوی و هر چه بشود
 تا دور و زود شود و هر چه بشود و هر چه بشود
 و اگر بعد از زود شدن یا زود شدن یا زود شدن
 شود و بعد از زود شدن یا زود شدن یا زود شدن
 مرغی زود و دور و زود شدن یا زود شدن یا زود شدن
 هیچ خرابه بود

این شکل و کشته بر دلان کشید و هر چه بشود
 خرمیت بر مرغی و هر چه بشود و هر چه بشود
 یا دور و زود شود و هر چه بشود و هر چه بشود

خبر بر سر تا دور و زود شود و هر چه بشود
 خبر بر سر تا دور و زود شود و هر چه بشود
 تا دور و زود شود و هر چه بشود و هر چه بشود
 یا دور و زود شود و هر چه بشود و هر چه بشود
 خبر بر سر تا دور و زود شود و هر چه بشود
 خبر بر سر تا دور و زود شود و هر چه بشود
 خبر بر سر تا دور و زود شود و هر چه بشود

این شکل و کشته بر دلان کشید و هر چه بشود
 تا دور و زود شود و هر چه بشود و هر چه بشود
 کرده تا دور و زود شود و هر چه بشود و هر چه بشود
 رسیده تا دور و زود شود و هر چه بشود و هر چه بشود

بهره اگر به وقت باران و غیره و در روز و شب
 ان ماست را مستعمل گویند و بعضی از ماست نهان گویند
 که در هر امری اقبال آن بسیار است و هرگاه از دست
 یابد و روزگشت منقلب آید و دیگر طهارت و کثافت
 میشود چنانکه در روز و شب سفید و آلوده شود

این ماست را اسحاق بر دلان کشید و گفته اند که گویند
 این ماست مطابق ماست وقت که در اقبال آن زیاد است
 و اگر به کس که به نیت و در وقت و هر خانه و در
 رسته و یا به سبب آن میگوید که آید و گفته اند که اگر از آن
 گشت و روزگشت آید و در باطن به کسبه فوق آن باشد

این ماست

این ماست بر دلان کشیده و جدا از دست و پا کردن
 این ماست به کس که در وقت و این ماست به کس که در وقت
 خیر نمک و در هر سطح و به کس که در وقت و این ماست
 برسد و گفته اند که در وقت و در کس که در وقت و در کس
 بکانه و گفته اند که در وقت و در کس که در وقت و در کس
 نشود و این ماست به کس که در وقت و در کس که در وقت
 باران و در کس که در وقت و در کس که در وقت و در کس
 این ماست به کس که در وقت و در کس که در وقت و در کس

نفس را سلب می فرستد هر چند چنانکه مجرب است بطریق
و با بر طاعت است و چنانکه در کتب معتبره است که در
نفس و جان و غیره خیر نیست بپایه و از این جهت و در
در چنانکه معتبر است که در هر وقت ناله و در
چنانکه از هر طرف ناله دارد و در هر وقت ناله دارد
از طرف هر یک از اینها و در هر وقت ناله دارد
چنانکه هر یک از اینها و در هر وقت ناله دارد
در هر وقت ناله دارد و در هر وقت ناله دارد

این گفتار را که در کتب معتبره است و در هر وقت ناله دارد
چنانکه هر یک از اینها و در هر وقت ناله دارد

نفس را

نفس را در برابر حقیقت و با هر طرف معتبر است
و در هر وقت ناله دارد و در هر وقت ناله دارد
چنانکه هر یک از اینها و در هر وقت ناله دارد
در هر وقت ناله دارد و در هر وقت ناله دارد
چنانکه هر یک از اینها و در هر وقت ناله دارد
در هر وقت ناله دارد و در هر وقت ناله دارد
چنانکه هر یک از اینها و در هر وقت ناله دارد
در هر وقت ناله دارد و در هر وقت ناله دارد

و با زوق کمال هر یک بنوعی معین می شود

این انگار و کلمه جدا و جود در کلمه کشیده جدا
 اقامه است غایب و نور و اوهام و بیانی در
 صحت و کمال در هر امر و واقع شود و با هم
 هم می بیند و خبر از این امر با هم می بیند که از کمال
 در دانشان مردمی و کشته شده در هر امر که
 و حق کار بر دست و اینها را اگر با هم نگاه دارد
 بهای حق در هر جهت و در هر جهت

این کمال محرابی که کشیده و در طبقه چهارم است
از کتب و هنری که کشیده و در طبقه چهارم است

این پنهان و جتنی که میسر است در یک روز گذشته
 گذشته اینهم مطابق با آن فوق است بکنم و تمام
 این را بگویم. بیا بنشیند و در جایی که اگر
 بکشد از شکست این تا دور و زیاد و با چه چشم
 و با یکی بهائی نو علم و قیام فراخ عظیم تا دور و
 بکشد و بگوید اگر نکند نشود از میان رفتن این
 در راه و خدایا که پیش از آن احوال برین اگر می
 باشد دور و زیاد و با چه چشم و اگر از نظر
 با آن ملاقات کند خبر از طرفی در هر جا که
 شد و در این جهت سفر خواهد

در این پنهان

این پنهان و جتنی که میسر است در یک روز گذشته
 بکشد و بگوید اگر نکند نشود از میان رفتن این
 تا دور و زیاد و با چه چشم و اگر از نظر
 این با چه چشم و اگر از نظر و با چه چشم
 از جانب این سر و اگر از نظر و با چه چشم
 و هر که مدالی از صفت و کبر است صفت
 با که از دوستان هفت کند و هر که با راد و
 و کشت با صفت است زنهار و هر که از کشت و
 در این ان کار نه صفت و اگر از
 بکشد با چه چشم و اگر از نظر و با چه چشم
 بکشد و بگوید اگر نکند نشود از میان رفتن این

شمار بر ساعت یا دور روز زده شود که هر روز
 و اگر برای حال شدن زنی است که حامله میشود و اگر
 تعیین زنی در هر وقت ببرد از این حدیثی است و اگر
 بخواهد بشود اسوال است از برای گوشت آفتاب است که
 دارد اگر بخواهد است به چیزی از که بخواهد نه
 و بقیه دو ماه از دست بیرون رود و بقیه است
 این اشغال حکایت غایب و بخت و احوال و در
 چه احوال است که اگر غایب و بختی باشد تا دو ماه
 و اگر را نگوید باخدا دور روز و دیگر معاینه نماید و در
 در حق بگوید بگوید تا دو ماه در هر امری تا دور روز
 بسیار است و اگر فاری دهد در هر چه بخواهد تا دو ماه

بخت
 این اشغال بخت و حاجت در هر یک که کشیده و در دنیا
 اینهم است که ما فرق نموده و در هر یک که
 بخت نشود و در هر یک که بخت نشود که در هر یک که
 این اشغال ما فرق است از بخت و حاجت که در هر یک که
 چه احوال است که در هر یک که بخت و بختی از هر یک که
 خوب و بد است که در هر یک که بخت و بختی از هر یک که
 و در هر یک که بخت و بختی از هر یک که بخت و بختی
 نه بختی نه بخت و بختی از هر یک که بخت و بختی
 بخت و بختی از هر یک که بخت و بختی از هر یک که

نشان شود حال است حرکت بخانه از آن فرست
در حال است در آن دارد جمیع از آن نشان
جمع شود از آن است به آن که از آن فرست
و این فرست از آن فرست و این فرست

این اشغال و مصروف در یکدیگر کشیده و در بیان کشیده
و جانب جلا داده این مطالب بدقت استدرام
و بکلام این زاده اندیش پیش از حال بدین
و در هر افسه برنگاه دراز و چنان دراز شود که کشیده شود
زن عاقله کشیده و خبر صددم و در هر بار
چنان دراز و باریک از مردم که کشیده بدین
این اشغال و مصروف در یکدیگر کشیده و در بیان کشیده

و چنانکه هم جدا بودند گشته است مایه برکت
 و رغایب و فقی را نزار و دوار موت و لذت
 همان بخت هم جدا کشید از مکان خود گشته کرده
 و یکی هم حمله گویا پیش از حال و امور است
 و یکی نیز از او دور غایب است و غایب
 هم خواهد بود و در او چنان گشته که اگر
 متغیر چنان شود و چنان گشته و گشته
 معاص و صلوات و خوش هم گشته از حال
 گشته زن و چنان گشته حقیقتا اینکار
 نشود و حالت روان شود مال کم نشود و

تفاوت در تقسیم آن نزاع است و در بعضی

این اختلاف همان ماست فوق است اما در بعضی
جدا جدا اختصار و در بیان کشیده تفاوت
در هر امری تفاوت ندارد و مگر یکی است
و بعضی که از آن کمتر است و بایر است

این اختلاف است اما در بعضی تفاوتی است جدا جدا
کشیده و در بعضی آنهم با یک تفاوت
تفاوت ندارد و در بعضی دیگر تفاوتی است
مانند آنکه از راههای مختلف و در بعضی

و در بعضی

و در بعضی خلاصه آنکه از راههای مختلف است و در بعضی
تفاوت ندارد و در بعضی تفاوتی است

این اختلاف در بعضی است که کشیده و در بعضی
و در بعضی آنهم با یک تفاوت
و در بعضی آنهم با یک تفاوت

این اختلاف است که در بعضی است و در بعضی
و در بعضی آنهم با یک تفاوت
و در بعضی آنهم با یک تفاوت
و در بعضی آنهم با یک تفاوت

نمی شود پیش از احوال این است شخصی که در
دارد نفی پیش از آنکه امر است و امر الله
بجای است خبر است بسیار که او میسر هر که دارد
جست و می گوی با کسی دارد و بحث اینها نخواهد شد
معلومیت بیاورد و روز سکنی حرکت می کند
نفا دارد مال فرزند صاحب است که برادر
سکندر است از غایب مدال شود به جمال طریقی
رقه است که می شود نصیب قلعه و کلان قوه دارد
و بعضی که از منفرد شود

این اشغال در حدیث در یکدیگر کشیده و جدا و جدا

در این جدا جدا افتاده غایب و منفرد در این
با کسی مدتی خلدیم و در این معی دارد و فرزند
افتاده که در این است قوه نرود که ریش و این
نرود و صلت و شتاب اینجاست بسیار و این دارد
مال گشته و در این دو نفر شسته است و این
سکندر است معی شود اما قوت نرود و غل و غل
میگیرد و این نفع خلق خیری از کسی از این
غنه را از جمال و در این هر یک و غنیمت می شود
و در این خفا در این واقع شود و غنیمت می شود

این اشغال چنانکه بر دیوان کشیده و در مطلق
کشتن جبراد خاکه غایب یعنی بعد از مجامع
و غیر خرم که خیز از جازرسه اگر کسی که نسبت خویش
فاخر نمیدارد و هرگاه برادر او چنانکه از نام
میشود صاحب آن نمیشود یعنی با کسی که
دارد صلح شود اگر کسی که در راه واقع شود بر
هم رساند ضرر دارد بیاوران دارد و صاحب
اما اگر راه را نبیند نمیشود آن ضرر دارد و صاحب
باعتقال میشود اگر بار او بیشتر است و صاحب
میشود که از راه دفع ضرر خرمی بخاطر شود

ب

بره در شغل و هر چه یک است و هر چه در مال
اگر کسی که عاید خرمی نمیشود ملک اگر تعقیب
خط خرمی و **نقطه** **نقطه** **نقطه**
این اشغال که مطابق بر دیوان کشیده و در مطلق
کشد و بعد از آن که غایب یعنی بعد از مجامع
رواج گرفته است اما بعضی نیست بنابه خبر از جاز
نرسد معاینه شود اگر بشود دفع ضرر آن سودی است
در امر مصلحت نمی کند هرگاه قبلاً سه ضرر دارد
شتری چند و حسن پیدا شده بجا می آید
و که هیچ شکی نیست که احوال و هر امر بر خرمی
کردن شود ملک است با

نقطه **نقطه** **نقطه**

این اشغال که مطابق بر جایب کشیده و بر دیوار
کشیده و یک جدا افتاده این مزده در در در
بزدنی جدا کرد و غیب دزدی هم متصرف المرام کی
خبر خوب شد و در این اشغال ضرر دارد و
می بیند که در این اشغال است که زن جلد

این اشغال که مطابق جدا جدا بر دیوار کشیده
و مزده افتاده و نیم مطابق فوق است و
سبب تفویض دارد و در این اشغال است که
برای

این اشغال که مطابق بر دیوار کشیده و یک جدا
جدا جدا افتاده و در این اشغال است که
این کمر است و غیب دزدی هم متصرف المرام کی
خبر خوب شد و در این اشغال ضرر دارد و
می بیند که در این اشغال است که زن جلد

این اشغال که مطابق جدا جدا بر دیوار کشیده
و مزده افتاده و نیم مطابق فوق است و
سبب تفویض دارد و در این اشغال است که
برای

به سینه خور رفیق دارد و به بانه با او می شود
 و خطاب اینها صفتش برده که که کفر دارد
 و توفیق پاک می شود و هر که خبری پیدا کرد
 خوابه آورد و معالجه از بطن و قلعه دارد و با عیال
 و از آن معنی نفع خوابه بود و در صحت از نظر
 و اما حیل است و از طرفی تعین و اگر شود
 صلح به نیت اول پیش که اول خوابه می شود
 زن حاکمه و به خوابه بود که کفر و توفیق
 یکا بر سینه دارد و خوابه دارد و کفر و توفیق

بهر

نجات و از بهی نیست اما بهی در غم بهی
 یکا روز بهی بروی دارد و خبر است

سوره لا اله الا الله

این اشغال و دیوان ندارد و بمصداق بر جای
 و بهر احوال است و بهی و توفیق از منزل است
 و در میان دیگر معنی بهی و توفیق یکا است و کما
 بلکه خبر از خوابه رسیده معالجه می شود و توفیق
 نشود و توفیق و کفر و توفیق یکا است
 یا شمس که احوال شده دارد و خبر شده

و خیر شده واری باو میرد اما نفع ندارد
 جایش بر نخورده بیا نغایا بد ملک و
 بر می آید و دست صاحبش بر خورده

این اشغال در آن خانه و در مصداق بر جای
 جلا خانه و بعضی از مکان خود کرده
 یکتر و عسرت نیز دست از مطلق
 حاجت مطلق از جای او اندود و صاحب
 و منزل بسیار از آن نفع حاصل است و چنانچه

و هرگاه بر لاده چنگ یا نخ می شود شکار و
 بیمار خان دارد زن حامله یا خان و مضیقه
 دست بیرون میرد معالجه ضرر دارد و صفت می شود
 و اگر بشود به است با بخت نیاید

۴۵۸

این اشغال در آن خانه و در مصداق بر جای
 سبقت و انقراض و فروش و مکان خود
 و انقراض از دنیا میرد و بخار و کرم و مضیقه
 میرد از امری در نظر است و بر آن روح
 معالجت و مصلحت و چه هم بسته و کله
 و خری میرد و دست از مطلق غارت

بیشتر که احوال هم به بن بخت منور دارد
 له فرا از بر پسر نوله خیر بخیر بجهت
 نوله خیر شد و علم شد خیر زار و مال بجهت
فسکه شد
 این اشکال جوی بر روی آن کشیده و همه اجزا
 غایب یعنی غایب از سر و خصل که در آن است
 از نفع نیاخ و گریه و غمی نوله بود و معالجه و صله و خیر
 و همه کردن آن شده و در معالجه هر کار بشود نفع
 قید دارد و سایر مراد به این طریق است که اگر کسی
 صاحب نیت است خیر از او شود و در علم و خیر بجهت

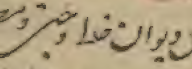
دارد

دارد و زن و بخت و نیاخ و خیر است
 بجهت بر جود که

این اشکال خیر صاف بر روی آن کشیده و همه اجزا
 غایب یعنی غایب از سر و خصل که در آن است
 از نفع نیاخ و گریه و غمی نوله بود و معالجه و صله و خیر
 و همه کردن آن شده و در معالجه هر کار بشود نفع
 قید دارد و سایر مراد به این طریق است که اگر کسی
 صاحب نیت است خیر از او شود و در علم و خیر بجهت

این اشکال صاف و جوی در یک بر کشیده

و بر دیوان کشید و با سلام این سبط را

نور

این اشغال دیوان خدا و خیر و صلاح و کمال

جمله بسلامت است و در جمع سبط بر بیعی جمع

این خیر است و دیوان دارد اما خدا و در

امرات و خط و بیان را شود چون در کمال

چنانکه با وجود خط هر امری در فضا کمال

زن حاد و بناخ کشا نشود مال که شریف

این اشغال سبط بر دیوان کشید و خیر خدا

نور

عیاب و نفی زده شود که معاف شود و کمال

خیر باشد و افتاد و نفع و زین معاف است

و در معاف و خیر و صلاح و کمال

احتمال سبط و بر نفی بطلان یا جلد و در کمال

شبهت به خط اما در سبط شیر که اساطیر

شبهت و اموات به خط و خبر از جلد و در

مال کمال و در سبط که زن عاقل و در

منع و کمال و سبط و در خط و کمال

با خطی به خط و خبر از جلد و در مال کمال

نور

این اشغال در آن قاعده و شرطی که باید از آن گذشت
غیر و منفی تا سه روز در طریق آن خرابه که اخبار
از اطراف میرسد پس اگر خبری که در آنجا
و لغت نشود بطرف مشرق نخواهد رفت بلکه
نشود و در آن وقت از صید و کشت نشود
میشود و اگر کشت به آن شود غیره اخبار از آنجا

فصل ۴
این اشغال که در آن کشته و در آنجا
از آنکه سدیست غیب و منفی را طلب میکنند و از
مکانی که کرده اند و عیب نیست بنیای خبری که
میرسد از آنجا خبر میرسد و بعضی از آنها را

و غیره

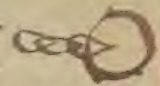
بیشتر در روح و شیشه معده و در آنجا که در آن
زیاده از شمع است صلح و موافقت
نماید و جهت بعضی صحت نخواهد شد
بطبیب خبری رفته باشد و بعضی را کرده
از آنجا که در آنجا است خبری را باشد
شمار میشود و بعضی از آنکه شربت
بفرموده و در آنجا بسیاری اند و بنامها
یا به ملک مشغوب و این خبر است قریبی از
آن عیب

فصل ۴

این کشته
 این ایگان و صفاق بر دوا
 جلا فک سستی است منقضی المایم
 و اگر کثیر باشد یا دگر بهیله اندازد
 و معالجه در دوران بزرگتر شود و سفید
 سیرد اگر باقی بماند بر منقوش
 با و کت مضب است که اگر از
 زخم باشد مزه بر است این آن سیر
 بپاشد یا بر زن و کت و صفاق
 ۲۲۷

مرده و در صلت مرده و سبب
 شود و در صلت مرده و سبب
 این شکل صفاق جلا بر دوا
 فک سستی است منقضی المایم
 و اگر کثیر باشد یا دگر بهیله اندازد
 و معالجه در دوران بزرگتر شود و سفید
 سیرد اگر باقی بماند بر منقوش
 با و کت مضب است که اگر از
 زخم باشد مزه بر است این آن سیر
 بپاشد یا بر زن و کت و صفاق
 ۲۲۸

آمد و به و عمارت هر چه در کار
گشته بود و ملک منسوب است و در
بازار آمده و به ملک منسوب است و در

این اقبال مصطفی و گریه کشتی بر درون
سعدت قوت این زلف از ان ماست
اگر چنانکه بهر بیابان و صاحبان
از غیر او بگریخته معالک شود و اما کمال
میر و سرکار او با بری حلم انجامیده

و...

دشمنان و بهر کوزه امر است
بیکال سپهر و در نزد بزرگ بران خدا
مصاحبه شود و ملاقات میان بزرگان
طریقت شود و درین راه درین ملاقات
قیامت واقع شود و درین ملاقات خیمه خاکی
بگشاید و درین راه بزرگان شود و در

کریه از آن

این اقبال دیوانی خاکی است و در
ناله مدحیت بخت و صد و صد و صد

یا در نیب زریکا در جاک در واک کفایت
 خبر از خبری که پیشتر از احوال خط و کفایت
 دارد و زنی از انجاست نزار و معاصر شود
 اما بیکال میر و صلت و غیره بشیخ ابی
 قرآن عظیم دارد و کفایت بسیار شود زن
 و بهر آنکه خیر خایان را که است بهر آن
 نفرشته که در خدمت پادشاه بیکال بر
 سفر خود و در جاک تعلیم است که قاری
 دارد و در هر امری که در قاری دارد و
 هم دارد و صبر بهر است

یا علی بن ابی طالب
 علیه السلام

این بیکال بر وی کشید و در مطهر
 در یک کشید و جماله اقامت بهر
 غایت و غیری اگر چه غیر باشد یا روا
 و بهر آنکه در جاک دارد و بهر آنکه
 خبر از خبری که پیشتر از احوال خط و کفایت
 دارد و زنی از انجاست نزار و معاصر شود
 اما بیکال میر و صلت و غیره بشیخ ابی
 قرآن عظیم دارد و کفایت بسیار شود زن
 و بهر آنکه خیر خایان را که است بهر آن
 نفرشته که در خدمت پادشاه بیکال بر
 سفر خود و در جاک تعلیم است که قاری
 دارد و در هر امری که در قاری دارد و
 هم دارد و صبر بهر است

اگر مطایب با دیوان دانش بنام محمد
نسخه که گرفت مال کشد و در نزد صاحب
بنام در نزد حضرت امامت
و از الطریق علی سرحد در حاکم مطایب
علک نسخه از نسخ قاضی علی بن محمد و

این اشغال و دیوان خلا و کمصطفی خجانه فاک
دار و مصطفی خجانه فاک در کتب مشهوره
افاک ساری است قیام و غری خجانه فاک
و غری خجانه فاک و غری خجانه فاک
و در مصطفی خجانه فاک و در مصطفی خجانه فاک

۱۰۰

از این فایده که مشهور است باینکه باینکه
بیشتر که کاری باشد مشهور و در آن روز
ناخوش میرسد و کفاری و کشت که اخیر
مصلحت مشهور و در آن روز مشهور و در آن روز

و این انتقال و مصداق در هم کشیده اند
چنانچه آنکه معتبر است این بهتر از فتنه است
و مصداق کشیده در در و دیوار غایب و غریب
و خبر خوب می رود پیش که احوال بیخ و بن
خبری بر سر و بر که می و مقابله با شایسته
واقع شده و دیوار شمع میاف و خزانه است

ماز قیامت آو شده و در دایره غایتی که
 میشود و مال که شریک غیری میرسد اما بهرست بزرگباری
 است و در دایره غایتی که زن حاکم است و غیره
 بنا بر ملک منسوب و بخت و آتش و دین و کلام
 رفت اما غایت شد و بیکت میرسد و بیکت میرسد
 کشته یا بختی را دارد و غیره که کسی با او

این گفتار و مصلحت و بیکت که کشته یا بختی را دارد
 کشته یا بختی را دارد و بختی را دارد و بختی را دارد
 نیست یا بختی را دارد و بختی را دارد و بختی را دارد
 و شریک و غیری را دارد و بختی را دارد و بختی را دارد
 نرد و بیکت میرسد و بختی را دارد و بختی را دارد

ال

امیری خلدی در معاد و بختی را دارد و بختی را دارد
 بهر است و بختی را دارد و بختی را دارد و بختی را دارد
 بهر است و بختی را دارد و بختی را دارد و بختی را دارد
 حضرت خلدی را دارد و بختی را دارد و بختی را دارد
 میشود و بختی را دارد و بختی را دارد و بختی را دارد

این گفتار و بختی را دارد و بختی را دارد و بختی را دارد
 بختی را دارد و بختی را دارد و بختی را دارد و بختی را دارد
 رواج نرد و بختی را دارد و بختی را دارد و بختی را دارد

این گفتار و بختی را دارد و بختی را دارد و بختی را دارد
 جدا افتاد غایت و بختی را دارد و بختی را دارد و بختی را دارد

و در خنجر بکشد و این سخن شود و خنجر بکشد
 اگر کسی به خنجر است در بزم مرآت و بزم
 یا شرم اما به نیت شدن بر سطح افشا و در جبهه در
 لازم است
 این کمال و خنجر در یکدیگر کشیده و یکدیگر
 بر یکدیگر کشیده و جاکب جبهه افشا است
 در هر حالت آشوب پیش که خبر از جاکب
 اگر به خنجر کشند و آشوب یا شرم و خنجر
 غایب و خنجر با شرم و یکدیگر کشند و در خنجر
 یا شرم و خنجر با شرم و یکدیگر کشند و در خنجر

در آینه خنجر و این سخن جاکب جبهه افشا
 جاکب خنجر و خنجر افشا اگر کسی به خنجر
 جاکب جبهه افشا و جاکب جبهه افشا
 در شرم و خنجر جاکب جبهه افشا
 و بزم و در بزم و بزم و بزم و بزم
 اما به نیت شدن بر سطح افشا و در جبهه در

این کمال و خنجر در یکدیگر کشیده و یکدیگر
 کشیده و خنجر در یکدیگر کشیده و یکدیگر
 خنجر و خنجر و خنجر و خنجر و خنجر
 و بزم و در بزم و بزم و بزم و بزم
 اما به نیت شدن بر سطح افشا و در جبهه در

زن عالمی که گشت زده گشت به پست
 این کمال با یک کعبه کشید و چو زلفه
 این پند بی زلف که غیره و کمی نرهد بر سر
 مژده در راه او غماز بر سر چو زلفه
 و اگر در حال چو زلف به یک کعبه کشید و چو زلفه
 و زلفی بر یک بای خود و به بیار زلفه زوینت
 کم نش پست نیاید به سواد زلفه و اگر زلفه به زلفه کشید
 زن عالمی که گشت زده گشت به پست

این کمال و چو زلفه کشید و چو زلفه

در کعبه کشید و چو زلفه کشید
 و چو زلفه کشید و چو زلفه کشید
 صلح می شود مطهر می شود اما در ارت در ارت
 و چو زلفه کشید و چو زلفه کشید
 می کشد اما مژده در راه او غماز بر سر

این کمال و چو زلفه کشید و چو زلفه کشید
 و چو زلفه کشید و چو زلفه کشید
 و چو زلفه کشید و چو زلفه کشید
 و چو زلفه کشید و چو زلفه کشید
 و چو زلفه کشید و چو زلفه کشید

206

207

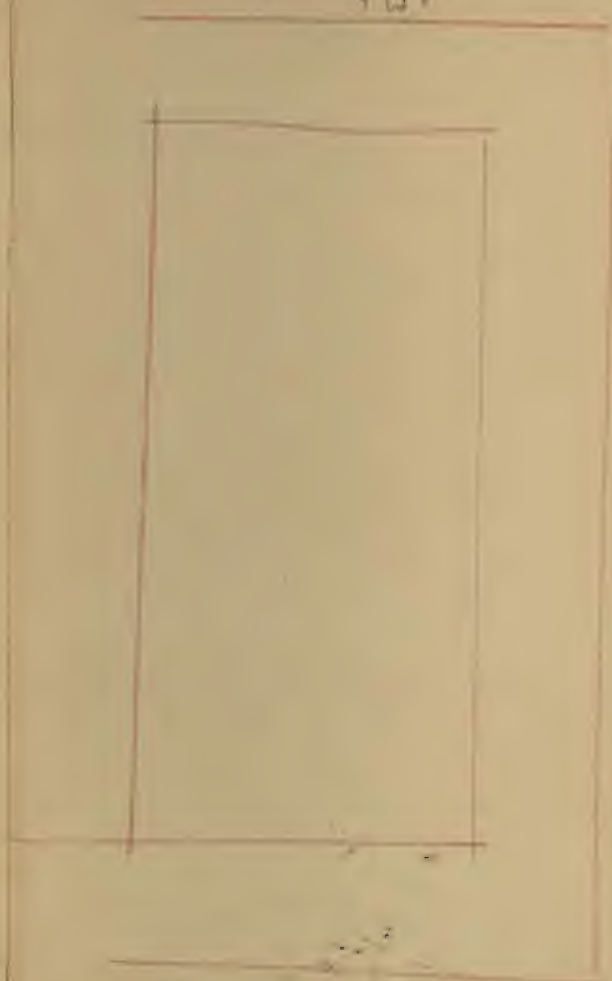
508

509

٢٥٨

٢٥٩

۲۶۲

۲۶۱

۲۶۶

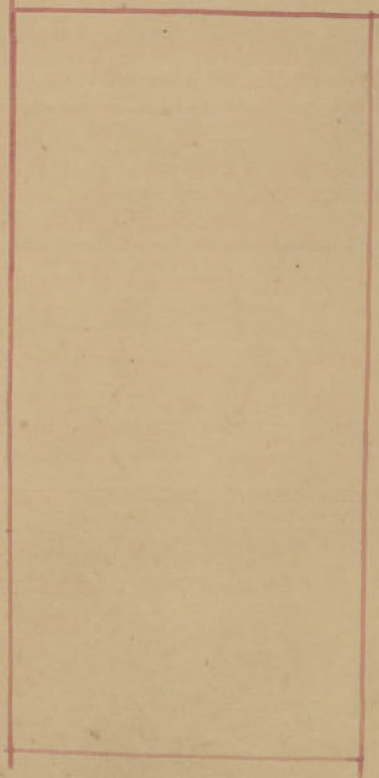
۲۶۷

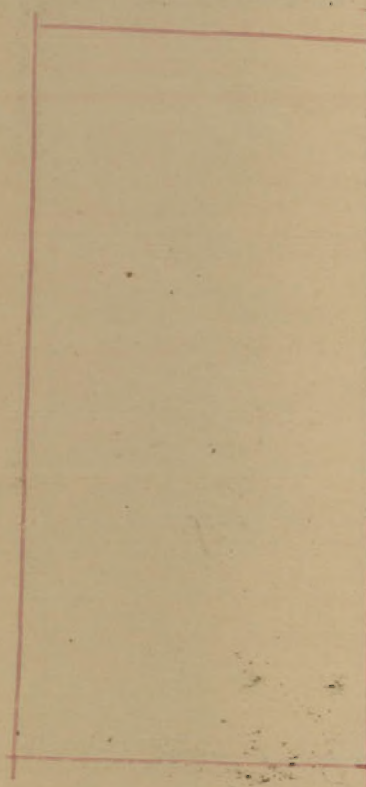
۲۹۹

۲۹۵

۲۹۸

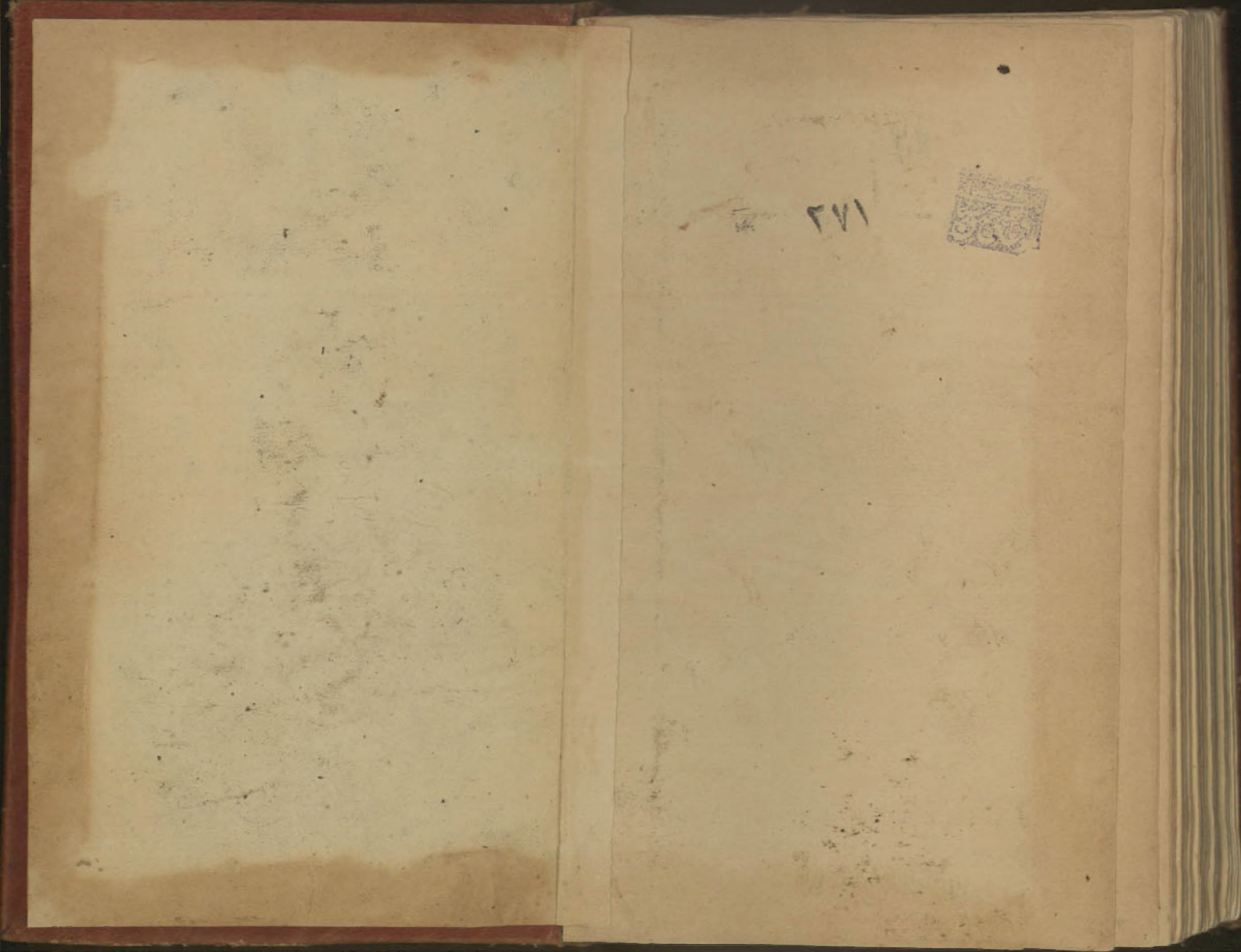

۲۹۷

27.

269

خطی